BİREYSEL TERÖRİZM ÇIKIŞ YOLU DEĞİLDİR!

ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl:2
31 Ağustos 1977
350 kuruş
43

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

SAVAŞA KARŞI
BARIŞ
SÖMÜRÜYE KARŞI
SAVAŞ

1 Eylül Dünya Barış Günü

BARIŞ VE DEMOKRASİ SAVAŞIMI BİRBİRİNDEN AYRILAMAZ!

Tuz, şeker ve bira dışındaki tüm ürünlere zam yapılıyor

ELEKTRİĞE %20

ZAM

ÇİMENTOYA %30

PLASTİK ÜRÜNLERİNİN FİYATI % 22 ARTTI

yüzde 100

yüzde 75

Tekel ürünlerine yüzde 25 ile yüzde 100 zam yapıldı

Murat - 131'e 7.500 lira zam yapıldı

Kolonya fiyatına %30-60 oranında zam yapıldı

AKARYAKIT %55-60

KÖMÜRE %30

DEMİRE %50

yorum

Türkiye'de kapitalist buhran derinleşmektedir. Döviz darboğazı, pahalılık, işsizlik, yatırımların durması, ihracat tıkanıklığı v.b. derinleşen bunalımın somut göstergeleridir.

Türkiye'de kapitalist buhranın derinleşmesi, sadece rakamlar düzeyinde, sadece teorik düzeyde kalmamaktadır. Bu buhran emekçilerin gözünde çarpıcı bir görünüm kazanmıştır. Kapitalizmin bütün pislikleri toplumsal yaşamın her alanında birden fışkırmıştır. Emekçilerin günlük yaşamına doğrudan yansımaktadır. Hiç bir döneminde emekçiler k a p i t a l i z m i n bozuk sistemiyle böylesine açık bir biçimde karşılaşmamıştır. Kolera, ilâç darlığı, trafik keşmekeşi, kuyruklar, zamlar, faşist cinayetler, mal darlığı, karaborsa, bunalımın burgacında kıvranan çarpık kapitalizmin yaşanan sonuçlarıdır.

Bugünkü durumun devam edemeyeceği konusunda bugün herkes birleşmektedir. Birleşilen k o n u aynı olmakla birlikte, çözüm yollarının farklılık taşıması doğaldır.

Buhranın atlatılabilmesi için egemen burjuvazi ve MC başları, Uluslararası Para Fonu ve diğer emperyalist kuruluşların her türlü istemini yerine getirmek eğiliminde oldukları her geçen gün belirginlik kazanmaktadır. MC başlarının zam kararları bu açıdan değerlendirilmelidir ve Uluslararası Para Fonu'nun önerilerini uygulama yolunda atılan ileri bir adımdır. MC başlarının %40'a varan oranlarda devalüasyonu gerçekleştirmeleri de olanak dışı değildir. Devalüasyonun kokusu daha şimdiden yayılmaya başlamıştır. Zamların ilânı ve yüksek oranlarda bir devalüasyonun ilân edilebilir olması, Uluslararası Para Fonu'nun diğer önerilerinin de yerine getirilme yoluna girildiğini göstermektedir. Diğer bir öneri olan kalkınma hızının yavaşlatılması ise tahminlerin çok altında gerçekleşecek olması ile şimdiden yerine getirildiği söylenebilir.

Uluslararası tekellerin önerilerini sadece emperyalist bağımlılık ilişkilerinin artması olarak görmemek gerekir. Türkiye'nin emperyalizmin en zayıf halkası olması, emperyalist güçleri Türkiye'deki çarpık kapitalizme yardıma zorlamaktadır. Tersi de geçerlidir. Bunalımları derinleşen işbirlikçi tekelci burjuvazi, emperyalizme daha sıkı bağlarla sarılmaktadır.

Ne var ki; Türkiye'nin emperyalizmin en zayıf halkasını oluşturması, toplumun devrimci dönüşümünün olanaklarını artırmaktadır. Nesnel koşullar ülkemizde devrimci durumun hızla olgunlaştığını göstermektedir. Devrimci durumun devrimci güçlerden yana sonuçlanmasını olanaklı kılacak güçler bugün ülkemizde vardır. Ancak bu güçler bugün hâlâ aynı eylem potasında güçlerini birleştirmiş değillerdir. Sosyalizme açılan ileri demokratik düzene giden yol, tüm ulusal demokratik güçlerin işçi sınıfının öncülüğünde anti - emperyalist, anti - faşist demokrasi cephesinden; Ulusal Demokratik Cephe'den geçmektedir. Unutmamak gerekir ki, emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizmin doğurduğu bugünkü ağır sorunların köklü çözümüne, savaşsız, sömürüsüz topluma açılan ileri demokratik Türkiye'de girilebilir. Başka çıkış yolu yoktur.

SÖMÜRÜYE DE ZAM VAR!

Politika 20 AĞUSTOS 1977

● "Neye zam yapmışız. Tekel maddelerine zammı hükümet değil, Tekel Genel Müdürlüğü yaptı"

● "Ben Türkiye'nin yoklarını değil varlarını sayarım"

Gerici faşist karması MC'nin başları Tekel maddelerine yapılan zamları açıkladılar ve yeni zam paketlerini hazırlamaya başladılar. Gazeteniz baskıya **verildiği sırada Bakanlar Kurulu zam** paketlerinin iplerini bağlıyordu ve öyle anlaşılıyor ki gazeteniz elinize geçtiğinde bu paketler «Bubi tuzağı» gibi MC başlarının veya «Milliyetçi - Toplumcu» bazı bakanların, belki de bazı genel müdürlerin ellerinde patlatılacak. Böylelikle, gazeteler bir yandan faşist terörün kanlı sonuçlarını, diğer yandan zam listelerini yayınlayan bir bülten haline getirilecek. Elbette ki gerici tekelci basın terörist eylemleri, «Bombacı Leyla» ları renkli fotoğraflarla manşete çekip zamların iyiliğinden - güzelliğinden söz edecek ve zam listelerini usulca ufak başlıkların altına düşürecek... İşte Türkiye'deki çarpık kapitalizmin geldiği ve gelebileceği nokta budur... Gidebileceği başka bir yer de yoktur, kanlı faşizmden başka.

SİHİRLİ «MİLLİ KORUMA KANUNU»

Gerici faşist karması MC'nin çarpık Türkiye kapitalizminin ağırlaşan bugünkü sorunlarına çözüm getiremiyeceği aksine varolan bunalımı derinleştireceği açıktır. Bugünkü duruma çözüm yolu olarak önerilen **Milli Koruma Kanunu**'nu da bu açıdan ele almak gerekir. Bu kanunla ücretlerin ve fiatların dondurulacağından sözedilmektedir. Şunu hemen belirtelim ki **Mill Koruma Kanunu** denen **«Sihirli Değnek»** yeni bir şey değildir. 1940'larda böyle bir deneyim geçirilmiştir. Ve bu kanun çerçevesinde gerçekleştirilen önlemler, işçi sınıfına, emekçi kitlelere karşı baskı ve sömürüyü katmerleştirmekten başka bir işe yaramamıştır. Yeniden yürürlüğe sokulması düşünülen **Milli Koruma Kanunu**'nun birincisinden farklı olmayacağından kuşkumuz yoktur.

ÇÖZÜM : İLERİ DEMOKRATİK DÜZEN

Şu açık bir gerçektir ki, emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizmin doğurduğu ağır sonuçların giderilebilmesi, ileri demokratik bir iktidarın işbaşına geçmesine bağlıdır. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin yaşam koşullarının iyileşmesi ancak sömürüsüz bir topluma açılan ileri demokratik bir düzende gerçekleşecektir. Evet bu böyledir, ancak bugünden üzerimize düşen görevler nelerdir?

HAYDİ GÖREV BASINA!...

Herşeyden önce, zam furyasının faşist terörle neden atbaşı gittiği işçi ve emekçi kitlelere yorulmadan, küçümsenmeden anlatılmalıdır. MC başlarının zamlar konusundaki alaycı konuşmaları, demagojileri anlatılmalıdır. «Savaşımız vurguncu düzene», «Sömürüye son» diye bol keseden atan MHP'li faşist bakanların sosyal demagojileri açığa çıkarılmalı, zamları yapan bakanlıklar olduğu anlatılmalıdır. Birtakım goşist grupların giriştiği bireysel terörist eylemlerin, MC'nin halk düşmanı politikasını gizlemeye nasıl yaradığı ve egemen güçler tarafından nasıl körüklendiği anlatılmalıdır. Evet, bütün bunlar bıkmadan, usanmadan, her yerleşim ve üretim biriminde işçilere, köylülere, emekçilere, gençlere anlatılmalıdır. Çarpık kapitalizmin zam, kuyruk, elektrik kısıntısı, sömürü, baskı, karaborsa, vurgun düzeni olduğu, çözümün halktan yana ileri demokratik bir iktidardan geçtiği anlatılmalıdır.

Haydi görev başına...

KUYRUKLAR... KUYRUKLAR... KUYRUKLAR... KUYRUKLAR..

ÇARPIK KAPİTALİZMİN KUYRUKLARI UZUYOR

Çarpık kapitalizmin kuyrukları uzuyor. İşçiler, emekçiler bir kilo pirinç, bir kilo et, bir kaç ekmek alabilmek için fırınların, Et Balık Kurumu ve Tanzim Satış Mağazaları'nın önünde uzun kuyruklar oluşturuyorlar. MC başları tüm sorunlarda açıkça görüldüğü gibi uzayan kuyruklara da sadece demogojik plandan yaklaşıyorlar, emekçi halkımızın yokluk ve pahalılık içinde kıvranmasının gerçek nedenlerini hasıraltı etmenin uğraşısını veriyorlar. Erbakan «Zamlar halkımızın yararınadır» diyor. Komandobaşı Türkeş'in «Fakir halk ezilmeyecek», «Zamları sırtı kalın olanlara yükleyeceğiz» demeye yüzü tutuyor. MC'nin başı Demirel «Tekel zamlarını biz değil Tekel Genel Müdürlüğü yaptı» diyebiliyor.

Emekçi halkımız, gençler bunları iyi tanıyın! Ekmeğimize, etimize, zam keserek, yaşamı bize zindan edenlerdir onlar. Zam kararları ile egemen burjuvazinin, emperyalist tekellerin önerilerini yerine getiren ellerdir, onların eli. Tanıyın ki MC'yi yıkabilesiniz!

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
onbeş günlük siyasi
gençlik gazetesi

Sahibi :
Rıfat GÜLER

Sorumlu Yönetmen :
Bahattin SEVEN

Yönetim yeri :
Başmusahip Sok. No. 3
Daire : 1
Cağaloğlu - İstanbul

Yazışma adresi :
P.K. 914 Sirkeci - İstanbul

BÜROLAR :

AKDENİZ Bürosu :
İnönü Cad. Kızılay İşhanı
arkası, Özkan Apt. No. 5
Kat : 3 — ADANA

ANKARA Bürosu :
Rüzgârlı Sok. Fazilet
Han Kat: 4 No. 413 - ULUS

BURSA Bürosu :
Tahtakale Kent Pasajı
Kat : 4

DİYARBAKIR Bürosu :
Gazi Cad. Eğili Işhanı
No. 307 Kat: 3

GAZİANTEP BÜROSU :
Çukur Mah. Küllü Sok.
1. Noter üstü Kat: 2

İZMİR BÜROSU :
Eminbey işhanı Kat: 2
No. 205 3. Beyler
Kemeraltı - İZMİR

KARS Bürosu :
Yusuf Paşa Mevkii Bulvar
Cad. No. 23 Kat: 2

TRAKYA BÜROSU
Kıyık Cad. No : 28/B
Kat : 2 oda : 1-2
EDİRNE

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 40 TL.
1 Yıllık : 80 TL.
Yurtdışı iki katıdır.

İLAN KOŞULLARI :
Santimi: 15 TL.
Dış arka kapak: İki renkli 10.000 TL.
Siyah beyaz: 7.500 TL.
Dış arka kapak dışında tam sayfa ilan kabul edilmez.

Dizgi : ÖZAL Matbaası
Baskı : ÖZAKIN Matbaası
Son baskı tarihi : 30-8-1977

başyazı

BİREYSEL TERÖRİZM ÇIKIŞ YOLU DEĞİLDİR !

Türkiye'de son günlerde, diğer kapitalist ülkelerde değişik biçimlerde denenen ve yakın geçmişte ülkemizde de yaşanan karanlık bir oyun egemen güçler tarafından sahneye konulmaktadır.

Bir yandan faşist çeteler saldırılarına devam ederken ve faşist Türkeş demagojik **«barış çağrıların.»** yoğun bir biçimde sürdürürken, diğer yandan çeşitli yerlere bombalar atılmakta, bankalar soyulmakta, silahlı çatışmalara girilmekte ve bunların arkasından bazı goşist grupların bu «eylemlere» sahip çıkmak için yarışa çıktığı görülmektedir. **«Şu eylemleri onlar yapmadı biz yaptık»** diye gazetelere telefon edenlerin, ABD emperyalizminin ve yerli işbirlikçilerinin çeşitli kolları tarafından gerçekleştirilen «eylemlere»de sahip çıkabileceğini ileri sürmek pek zor olmasa gerek. İşin daha da ilginç yanı hangi «eylemlerin» hangi «hücreler» tarafından gerçekleştirildiğini, bu hücrelerin başı ve diğer elemanlarının kimler olduğunu tekelci basının olayı veren haberle birlikte, hatta kimi zaman olaylardan önce çarşaf çarşaf yayınlamasıdır. Ve bu «eylemci»lerden bir kişi yakalansa arkası çorap söküğü gibi gitmekte, onlarca genç insan «eylemsiz» anında yakalanmaktadır. Bundan sonra tekelci basında koparılan yaygara, manşetlere çekilen **«Bombacı Leyla»**lar, üzerinde dekore edilmiş tabanca ve «yasak yayın» bulunan masanın arkasında ellerine tabancalar kovboyvari tutturulmuş kişilerin boy boy renkli fotoğrafları; gerçekten içler acısı bir durumu ortaya koymaktadır.

İçler acısıdır, çünkü; aralarında ajan provokatörler bulunmakla birlikte besbelli ki bu genç insanların çoğu iyiniyetlidir, emperyalizme bağımlı bu çarpık kapitalist düzenin değiştirilmesine, kurtuluşun sosyalizmde olduğuna inanmıştır, bu savaşımda sonuna kadar gitmeye kararlıdır. Tıpkı 12 Mart faşizmi döneminde dağlarda, meydanlarda, okullarda, evlerde kurşunlanan iyiniyetli devrimciler gibi... Devrime inanmaktadırlar. Ama bu devrim nasıl bir devrim olacaktır, uluslararası işçi hareketinin geçmiş deneyimleri, Türkiye'nin toplumsal özellikleri, uluslararasındaki konumu, bilimsel sosyalizmin ilkeleri nelerdir?.. Bütün bunlar çok muğlaktır. Müracee söyledikleri tek şey «Tek Yol Devrim»dir. Devrime ulaşmak için şiddete başvurmak gerekir. Şiddetten anladıkları tek şey ise bireysel terörizmdir. İşte Türkiye'deki goşist akımın en karakteristik çizgisi budur.

Ne var ki, işçi sınıfının dünya görüşü olan bilimsel sosyalizmin, bireysel terörizm konusundaki tavrı çok açıktır: «...Biz, uzun yılların deneyi ile doğrulanan eski kanımızda, yani bireysel terörist suikastlerin, politik mücadelenin **amaçlarına uygun** olmayan araçlar olduğuna ilişkin kanımızda direniyoruz. (Lenin, Bütün Eserleri, c. 35, sf. 219)» Bu sözleri tamamlayan bir alıntı yine Lenin'den : «Biz, ayrı ayrı indirilen kahramanca darbelerin tümünün de önemini yadsımıyoruz. Ne var ki, bizim görevimiz, devrimcileri, teröre kapılmaktan, terörü, mücadelenin **ana ve temel aracı** olarak kabul etmelerinden en enerjik bir biçimde korumaktır. (siyahlar bizim) Bütün Eserleri, c. 5, sf. 8» Bilimsel sosyalizmin aksine goşist akımlar bireysel terörü **«mücadelenin ana ve temel aracı»** haline getiriyorlar. Goşizmin, bilimsel sosyalizmle bir ilgisinin olmadığını sadece bu noktada bile saptamak mümkündür.

İşçi sınıfının biliminde savaşımın temel biçimi olarak yığınsal eylemler gösteriliyor. **«Yalnız yığınsal hareket, gerçek politik mücadele aracı olarak kabul edilebilir. (Lenin, Bütün Eserleri, c. 35, sf. 219)»** Yığınsal eylemlerin dışındaki çıkışlar sadece bir serüven (macera) olarak nitelendiriliyor: **«Yığınlar arasında çalışma, yığınsal mücadele, yığınsal dayanışma, tek cephe ve asla serüven. Devrimci taktiğimizin alfabesi budur. (Dimitrov, Bütün Eserleri, c. 9, sf. 269)»**

Goşist gruplar besbelli ki bireysel terörizmle, «(cebir) zor»u birbirine karıştırmaktadırlar veya kasten bu böyle yapılmaktadır. Bireysel terörizmle «zor» özdeşleştirildiği zaman, gerçekten, devrime ulaşmak için bireysel terörizmden başka yol kalmamaktadır. Çünkü işçi sınıfı burjuvaziye karşı «zor» kullanmadığı sürece başarıya ulaşamaz. Fakat şu bir gerçektir ki, işçi sınıfının burjuvaziye karşı çeşitli savaşım biçimleri vardır ve her biçimin içerisinde şöyle veya böyle, az veya çok «zor» vardır. En küçük bir grevden en kitlesel gösteriye, parlamento içi savaşımından parlamento dışı savaşıma, iç savaştan burjuva demokrasisi içindeki savaşıma kadar bütün alanlarda işçi sınıfının burjuvaziye karşı «zor»u vardır ve bu «zor»u belirleyen güç, işçi sınıfının gücüdür. «Zor»; silah kullanıldığı için, bombalar patlatıldığı için «zor» olmaz. «Zor»; işçi sınıfı, bütün emekçi kitleleri etrafında birleştirdiği ve bu birleşik gücü egemen güçlerin karşısına koyduğu ve dayattığı için «zor»dur.

Durum böylesine açık olduğuna gore, goşist harekete kapılanan iyiniyetli devrimcilerin goşizmle işçi sınıfının yolu arasındaki konumlarını sürekli ve yeniden gözden geçirmemeleri düşünülemez.

Goşist grupların, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın ABD emperyalizmine ve yerli işbirlikçilerine karşı verdiği çetin savaşıma ne denli zararlar verdiği, son günlerde gelişen olaylarla iyice açığa çıkmıştır. Egemen güçler, bir yandan terörist eylemleri körükleyerek uyguladıkları halk düşmanı ekonomik politikayı, zamları, kuyrukları, karaborsayı gizlemeye; diğer yandan bireysel terörizmi sosyalizmle özdeş göstererek, sosyalistlerin üstüne yıkarak, hem sosyalizmi halkın gözünden küçük düşürmeye, hem de faşist terörü gözlerden kaçırmaya çalışmaktadır.

Günümüz Türkiye'sinde goşizmin ve onların eylem biçimi bireysel terörizmin görebildiği işlev budur, evet sadece budur. Yani, «sol adına sola ihanet»..

HAYDİ UNUTMAYALIM

MADEN-İŞ GREVLERİ 90. GÜNÜNE GİRDİ

MESS, GERİCİ BASIN, MAOCU-GOŞİST UNSURLAR GREV KIRICILIĞINDA ELELE

40 bin Maden - İş üyesinin MESS'e karşı sürdürdüğü grevin 90. gününe giriyoruz. 90 gündür direnen Maden - İş'in bilinçli, savaşkan üyeleri MESS'i ezmede kararlı. Onları, bu kararlılıktan vazgeçirecek hiçbir güç yoktur. Ne MESS'in yalanları, ne maocu, goşist grupçukların, bölücülük çabaları, karaçalmaları işçi sınıfının en bilinçli kesimini, sınıf savaşımının temel direği Maden - İş'i, üyelerini savaşımlarından alıkoyamıyor.

Maden - İş üyeleri ant içmişlerdi; **«Bize grup sözleşmelerini dayatan MESS ezilecektir».** Ve dediğini yerine getirmek için 40 bin işçi birden **«Haydi greve»** dedi, 30 Mayıs 1977 günü.

Çok şeyler söylendi grev öncesi ve sonrası. İşverenlerce, sahte - devrimcilerce. «Maden - İş dayanamaz», «Maden - İş'i ekonomik olarak çökertmek gerek» dendi. Sapık akımlar fırsat bu fırsat diyerek işçileri sendikalarına karşı kışkırtmaya yeltendi. Ve tekelci sermaye ile aynı ağzı kullanarak ekmek ve onur savaşımı veren yiğit işçiler arasında karışıklık çıkartmaya çalışıldı.

Bütün bunlar sökmedi. Sökmeyecek de... MESS çaresizlik içinde kıvranıyor. Etrafını çelik duvarla örmüş işçiler. Duvar her geçen gün daha da sıkıştırıyor tekelci sermayeyi. Kıpırdayamıyor MESS. Saldırganlığı artıyor. Bilinçsizce bir saldırı bu. Tehdit ediyor, yalvarıyor, yakarıyor ama boşuna.

Tıpkı ateşten bir çember içinde kalmış bir akrep gibi. Ateşten çemberi delip geçemeyeceği belli. Buna rağmen çember içinde dört dönüyor. Bir zayıf gedik arıyor. Bir bulsa çıkacak. Kurtulacak. Ama ateş geçit vermiyor akrebe. Ve akrep, akrep olduğundan sonunda kendini sokarak son verecek yaşamına.

İşçi sınıfımızın ördüğü çelik duvarın harcı sağlamdır. Bu harcın maddesi sınıf bilincidir. Bu harç, parçaları birbirine o denli sıkı sıkıya bağlıyor ki, en küçük bir parça bile koparmak olanaksız, bu duvardan.

Bunu MESS'te biliyor. Ve tüm bildiklerini yaptıkları gizli toplantılarda dile getiriyor. İşte MESS üyelerinin yaptıkları gizli toplantılarında aldığı kararların —Maden-İş gazetesinde yayınlanan— fotokopisi. ➔

MESS Grevlerimizi Kırmaya Çalışıyor. Bu Yolda Yeni Kararlar Aldı. MESS'in Bu Kararlarını Tüm Kamuoyuna:

AÇIKLIYORUZ

● KARAR — 1 İŞÇİLER GREVİ BÜYÜK BİR KARARLILIKLA SÜRDÜRÜYORLAR. BUNU ÖNLEMEK ZORUNDAYIZ. BUNUN İÇİN İŞÇİLER ARASINDA İKİLİK ÇIKARMAYA ÇALIŞILACAK. BU YOLDA GEREKLİ BAZI GİRİŞİMLERDE VE FEDAKARLIKLARDA BULUNULACAKTIR..

● KARAR — 2 İŞÇİLERLE İYİ MÜNASEBETLER KURULACAK VE ONLARA, KENDİLERİYLE BİR SORUNUMUZUN OLMADIĞI, FAKAT SENDİKALARININ UZLAŞMAZ BİR TUTUM İÇİNDE OLDUĞU ANLATILACAK. İŞÇİLERLE SENDİKANIN ARASI AÇILACAKTIR.

● KARAR — 3 GREVCİ İŞÇİLERDEN DIŞARDA İŞ BULUP ÇALIŞANLAR VAR. ONLAR ÇALIŞTIĞI SÜRECE BU GREVLER BİTMEZ. BU NEDENLE SİVİL HAFİYE TEŞKİLATI KURULACAK VE ÇALIŞAN İŞÇİLER BİRER BİRER TESPİT EDİLECEKTİR. AYRICA DA GİZLİ BİR POLİS - AJAN TEŞKİLATI İLE BUNLARIN YENİ İŞ BULMALARI KESİNLİKLE ÖNLENECEKTİR.

● KARAR — 4 İŞÇİLERİN KENDİLERİ, EŞLERİ VE ÇOCUKLARI ÇEŞİTLİ YAYINLARLA GREVİ SONA ERDİRMELERİ İÇİN İKNA EDİLMEĞE ÇALIŞILACAKTIR. MESS, ADRESLERİ TESPİT EDECEK HAZIRLANACAĞI GAZETE, BİLDİRİ VE AÇIKLAMALI YAZILARI BU ADRESLERE SÜREKLİ GÖNDERECEKTİR.

● KARAR — 5 SENDİKANIN MİLİTAN ZİHNİYETLİ BİR TAKIM ADAMLARI VAR. BUNLARLA TEK TEK UĞRAŞILMAYACAK. BUNLARIN TAMAMI BAZI YOLLARLA İŞÇİLERİ UYANDIRAMAYACAK DURUMA GETİRİLECEKTİR.

● KARAR — 6 İŞÇİLERİN NE DÜŞÜNDÜKLERİ, NELER KONUŞTUKLARI, ŞİKAYETLERİNİN NELER OLDUĞU SÜREKLİ İZLENECEK. BÜTÜN İŞYERLERİNDE MEMNUN EDİLECEK BAZI İŞÇİLER ARACILIĞI İLE BUNLARDAN BİLGİ TOPLANACAK VE DEĞERLENDİRİLECEK.

● KARAR — 7 SENDİKANIN İÇİNDEN HABERLER ALINMAYA ÇALIŞILACAKTIR. BUNUN İÇİN SENDİKA İÇİNDEN BİZE HABER İLETECEK ELEMANLAR BULUNACAKTIR.

● KARAR — 8 ÇOK SAYIDA İŞYERİ, UYUŞMAZLIK YARATILARAK GREVE GÖTÜRÜLECEK VE SENDİKANIN PARA GÜCÜ BU YOLLA TÜKETİLECEKTİR.

● KARAR — 9 SENDİKANIN ÇOK PARASI OLDUĞU, GREVCİ İŞÇLERE AZ PARA ÖDEDİĞİ DURMADAN TEKRARLANACAK VE SENDİKANIN YAPTIĞI ÖDEMELERİ ELEŞTİREN İŞÇİLER TESPİT EDİLEREK BUNLARIN TOPLANTILARDA BU KONUYU DİLE GETİRMELERİ YOLLARI ARAŞTIRILACAKTIR.

● KARAR — 10 BAZI KURULUŞ VE KİŞİLERİN GREVCİ İŞÇİLERİ MADDİ - MANEVİ OLARAK DESTEKLEDİKLERİ ORTADADIR. GREVCİ İŞÇİLERE AÇIKTAN YARDIMCI OLAN KURULUŞLARLA GREVCİLERİN ARALARINI AÇMAK İÇİN MESS GİRİŞİMLERDE BULUNACAK VE BU KURULUŞ MENSUPLARININ GREV YERLERİNE GİRMELERİNE İŞÇİLERİN KARŞI ÇIKMALARI YOLLARI ARANACAKTIR.

MESS BU KARARLARI ALMIŞ BULUNUYOR. GREVLERİMİZİ BUNLARLA KIRACAKMIŞ. «GREVLERİ KIRMAK BİZİM DOĞAL HAKKIMIZDIR» DİYOR, BUNU DA GİZLEMİYOR.

EVET MESS, SİZ GREV KIRICILIK HAKKINIZI SONUNA KADAR KULLANINIZ. HATTA BİRKAÇ TOPLANTI DAHA YAPIP DAHA BAŞKA KARARLAR DA ALINIZ. ELİNİZDEN GELENİ ARKANIZA KOMAYINIZ. İŞTE GREVLER, İŞTE SİZ VE İŞTE DE BİZ... GREVLER İŞYERLERİMİZDE, BİZLER GREV ÇADIRLAMIZDA, NÖBETİMİZDEYİZ. SİZLER DE VİLLÂLARINIZDA, KÖŞKLERİNİZDE, HOTEL VE MOTELLERİNİZDE, PLAJLARINIZDASINIZ.

SİZLERİ BEKLİYORUZ. GELİN KIRIN GREVLERİMİZİ...

MESS patronlarının grevleri kırmak için aldığı kararlar bunlar. Bunların bir kısmını uygulamaya koyuldular. MESS, tüm işyerlerine, işçilere seslenen (!) mektuplar gönderiyor.

Gizli toplantılarda, işçilere **«Hayvan herifler»** diyen MAN patronunun gönderdiği mektuplar işçiler tarafından okunmaya bile gerek görülmeden yırtıldı. Atlı Zincir'de, Auer'de de aynı şeyler oldu.

MESS'in yalanlarına karnı tok işçilerin. MAN patronu diyor ki: **«İşveren örgütümüz MESS geride kalan aylar içinde bir anlaşmaya varıp, çalışma barışını yeniden kurmak için fevkalâde gayret göstermiştir. Ancak T. Maden - İş'in uzlaşmaz tutumu anlaşmaya imkân bırakmamıştır.»** Öteki belgede ise **«Kıdem tazminatı ve ihbar tazminatı konularında yasal hudutlar çerçevesi içinde kalınacağı T. Maden - İş ve adımıza MESS tarafından kararlaştırılmıştır.»** deniliyor. Oysa toplu sözleşme görüşmelerinde Maden - İş'in üzerinde ısrarla durduğu konulardan birisi kıdem tazminatı ve ihbar tazminatı. Anlaşmazlık noktalarından en önemlisi bu konu. MAN patronu gönderdiği iki yazıda da bu konuda yalan söylüyor. Hem uzlaştık diyor, hem de T. Maden-İş'in uzlaşmaz tutumu yüzünden (!) grevler sürüyor diyor. Bu nasıl oluyor?

İşte yalan makinelerinin grevin başlasından bu yana kustuğu yalanlar. MESS gazetesi, gerici - faşist basın, maocu, goşist unsurlar hep aynı ağzı kullanarak saldırıyor Maden-İş'e..

MESS patronlarının **21 Temmuz günü Odakule'de** yaptıkları gizli toplantıda MAN patronu bakın ne diyor: **«Hayvan herifler, maalesef sendikayı koyun gibi takip ediyorlar. Ödeme günü hiçbir hareket olmadı, şahsen beklediğim ikiliğin çıkmamasına üzülüyorum.»**

Buna sadece MAN patronu üzülmüyordu. Maocular, gerici basın da üzülüyordu. Aylarca önceden başlattıkları yayınlar hiçbir etki yapmamıştı çünkü. Buna üzülüyorlardı.

İşte aynı üzüntüyü duyan maocu Halkın Sesi (CIA'nın Sesi) bu konuda şunları yazıyor: **«MESS'e karşı grev yapan binlerce işçi 45 gün boyunca Maden - İş'ten bir kuruş para alamadı. Geçtiğimiz hafta grevin 45. gününde Maden - İş yöneticileri, alay edercesine işçilere 1000.— er lira dağıttılar.»** (Sayı 119)

«Sadaka gibi dağıtılan bu para, günlerdir sendikanın kendilerini desteklemesini bekleyen işçileri iyice öfkelendirdi. **Çeşitli fabrikalarda işçiler parayı kabul etmek istemediler. Bazı yerlerde paraları sendikaya geri göndererek durumu protesto ettiler.»** (Sayı 119).

Halkın Birliği (!) adlı maocu dergi ise: **«İşçiler 1000 lirayı duyunca kızmaya başladılar. Kabul etmeyiz, sadaka mı dağıtıyorsunuz? diye tepkiler yoğunlaştı.»** (sayı 14) Aynı derginin başka bir yazısında ise; **«Greve gittiğimiz zaman maaşımızın % 75'ini vereceklerini söylediler. Oysa ki, şimdi % 50'sini dahi vermiyorlar.»**

Bu da gerici Tercüman gazetesinden: **«35 gün grevde bulunan işçisine bir kuruş ödemeyen, yemek masraflarını dahi danışıklı dövüşte bulunduğu işverenin kesesine yükleyen Maden - İş grevdeki fabrikalarında memurlar için hazırlanan yemeği grevdeki işçisine çıkarabilmektedir.»** (13 Temmuz 1977)

Gümüşsuyu MESS Lokalinde 7 Temmuz 1977 günü yapılan gizli toplantı kararı: Karar no **«2 — Sendikanın çok parası olduğu ve az para ödediği propagandası yapılacak. 3 — İşçilerin parayı almaması sağlanacak.»**

İşte MESS patronlarının kararları, gerici, faşist, maocu yayınlar. Nasıl da aynı saflarda birleşiyorlar? Aynı şeyleri kelimesi kelimesine söylüyorlar? Grev kırıcılığında elele veriyorlar. Maskeler bir anda nasıl da düşüyor...

"İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİN SAĞLANMASI GENÇLİK HAREKETİNİ DE ETKİLİYOR"

HÜSEYİN TURAN
Perfektüp Baştemsilcisi

40 bin yiğit maden işçisi, tekelci burjuvazinin saldırgan örgütlerinden MESS'e karşı verdiği savaşımın 75. gününü de geride bırakıyor. Bu günlerde, bu önemli savaşım günlerinde, bizler işçi sınıfının disiplininden, kararlılığından örnekler vererek, örgütlü gücümüzü gerici güçlere karşı bir kez daha ispatladık.

Tekelci burjuvazinin, gerici güçlerin, tarihin her döneminde olduğu gibi saldırganlıklarını, doymak bilmez midelerini yalanla, sahtekârlıkla nasıl gizlemeye çalıştıklarını biliyoruz. Verdiğimiz ekmek ve onur mücadelemizde bizleri yolundan saptırmak için ne dolaplar çevirdiklerini de...

Tekelci burjuvazi 40 bin işçiyi greve çıkartmakla belli hesapların içinde olduğunu gösterdi. Grev öncesi ve sonrası yaptıklarıyla ne oyunlar içinde olduğunu gördük.

İşçi sınıfının birliğini engellemek için çeşitli sapık akımları kullanıyor. Her türden gerici, faşist güçlerin yanında maocu, goşist, reformist, oportünist akımları da üzerimize salıyor. İşçi sınıfının birliğinin yol aldığı bir dönemde, özellikle sendikamıza ve üst örgütümüz DİSK'e karşı açılan karaçalmalar, iftiralar boşuna değildir.

Tekelci burjuvazi, işçi sınıfının birliğinin kendisi için ne büyük tehlikeler getireceğinin bilincinde. Çünkü bunun örneklerini tarih, Türkiye ve dünyada gösteriyor.

Son birkaç yıl, ülkemizde de işçi sınıfının birliğinin ilerlediğini göstermiştir. Bu birliktir ki, tekelci burjuvaziyi korkuya düşürmüş ve saldırganlığını arttırmıştır. Tekelci burjuvazi artık faşist yöntemlerle, açık faşist iktidar biçimine geçmekle ülkeyi yönetmeyi düşlemektedir. 15 - 16 Haziranlar, Eylül Mitingleri, 1 Mayıslar, ve 16 Eylül Direniş'leri tekelci burjuvaziye bu korkuyu yaşatmıştır.

İşçi sınıfımız tüm bu eylemlerden yeni deneyimler kazanarak çıkmıştır. Bilinçlenerek çıkmıştır. Sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni kurma savaşımında önemli adımlar atmıştır.

İşçi sınıfı bu savaşımı tek başına yürütmüyor. Doğal müttefikleri arasında her geçen gün bu bağlaşıklıklar sağlamlaşıyor.

Görüyoruz ki, işçi sınıfının bu tarihsel savaşımında gençlik te üzerine düşen görevi yerine getiriyor. İlerici gençlik, işçi sınıfına ters akımları, maocu, goşist, troçkist unsurları gençlik hareketi içerisinden söke söke ilerliyor. İşçi sınıfıyla dayanışması somut koşullarda güçleniyor.

Genç işçiler, çıraklar örgütlü olarak bu dayanışmanın bilincinde olarak gençlik hareketi içerisinde yeralmaya başlıyorlar. İlerici gençlik hareketi içerisinde genç işçilerin etkin olarak yer alması gençlik hareketinin geleceğinin güvencesidir. İşçi sınıfının yolundan yürüyen ilerici gençler, anti - faşist, anti - emperyalist tüm gençlik kesimlerini kucaklama yolunda özverili bir çaba gösteriyorlar.

Bu çabalar boşa gitmeyecektir. İlerici gençlik hareketi, onun biricik kitle örgütü İGD'nin sürekli gelişmesi bunun en iyi kanıtıdır.

BU DAYANIŞMAYI

YURT DIŞINDA MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA SÜRÜYOR

İNGİLTERE :

İngiltere'deki Türkiyeli işçilerin kitle örgütü İTİB'de Maden - İş'le dayanışmasını sıcak bir biçimde sürdürüyor. İTİB'li işçiler, gençler fabrikaları, atölyeleri dolaşarak rozet ve makbuz karşılığı para topluyorlar. Maden - İş grevinin önemini açıklıyorlar.

Bir işçi dikiş makinesini greve bağışlamış, çeşitli fabrikalardan bağışlar toplanarak 250 pound dayanışma komitesine gönderilmiştir. (1 pound = 30 TL)

Geçen haftalar içinde İTİB yığınsal afişleme yapmış, Londra sokaklarını dayanışma afişleri ile donatmıştır.

İTİB, ayrıca futbol turnuvasından sonra, dayanışma için, Londra'da yağlı güresler düzenlemiş ve eşya satışı yapmıştır.

Görüldüğü gibi Maden-İş'li işçilerin yiğit direnişi savaşım yöntemlerini de zenginleştirmekte, böylelikle demokrasi savaşımının kitlesel temelini genişletmektedir... Maden - İş'in yiğit işçilerinin direnişi bugün için bugün demokrasi savaşımının en sıcak noktalarından birisidir. Daha doğrusu en önemlilerinden birisidir.

F. ALMANYA :

Maden - İş'le dayanışma, Federal Almanya'nın her köşesinde sürmektedir. FİDEF üyesi derneklerin başını çektiği dayanışma kampanyasında ilk elde 15.000 DM toplanarak, Maden-İş'e gönderilmişiir.

Ayrıca, FİDEF Genel Başkanı Recep Genç grevdeki işçilere bir de mesaj göndermiştir. Mesajın son bölümünde grevdeki işçilere seslenen Genç: «... Bu bakımdan kavganız kavgamızdır. Sizlerle, sendikanız Maden - İş ve DİSK ile dayanışmamız sınırsızdır. Grev dayanışma fonuna ilk toplanan bağışlardan 15.000 DM yolladık. Dayanışma kampanyamız, Federal Almanya'nın her köşesinde sürüyor, sürecek. Yeni eylemlerle kampanyamızı geliştiriyor, zenginleştiriyoruz. Haklı direnişinize, Alman ve diğer uluslardan işçiler, ilericiler, demokratlar geniş destek oluyorlar.

Yiğit kardeşler!

Sizler ki mücadele tarihimize nice zorlu dönem ve engelleri, yılmadan birer birer aştığınızı anlatan sayfalar doldurdunuz. Bunlara şimdi de, MESS'in çöküşünü ekleyeceğinize olan inancımız tamdır.

Federal Almanya'daki işçilerimizin birlik, dayanışma - mücadele örgütü FİDEF'i sonuna kadar yanınızda bilin!

Selâm olsun Maden - İş'li grevcilere!

Zaferi tırnakla söküp koparanlara selâm!» demiştir.

F. ALMANYA MÜNİH :

Türkiyeli işçiler, militan işçiler, örgütleri aracılığıyla maddî yardım kampanyaları örgütlüyorlar. Yunan, İngiliz, Arap, Fransız, İspanyol, İtalyan, Portekiz, Yugoslav, Alman işçiler bu dayanışma kampanyalarına katılıyorlar, destekliyorlar. İşçi sınıfının uluslararası dayanışmasının somut, canlı örneklerini veriyorlar.

Münih İşçi Derneği, Münih ve çevresinde başlattığı yardım kampanyasının ilk bölümünde toplam 3176 DM topladığını bildiriyor.

Münih İşçi Derneği ayrıca bir bildiri yayınlayarak, dayanışma için şu çağrıyı yapmıştır:

«Değerli işçi arkadaşlar, Yurdumuzda Maden-İş'in MESS patronlarına karşı yürüttüğü bu haklı grevin başarıya ulaşması tüm işçi sınıfının, demokrasiden, barıştan, sosyal ilerlemeden yana olan güçlerin başarısı olacaktır. Maden-İş'in kaybı tüm işçi sınıfının, tüm ilerici güçlerin kaybetmesi demektir...

M. İ. Derneği olarak yardım kampanyasının 2. kısmını başlatmış bulunuyoruz. Bütün işçi kardeşlerimizin bu kampanyayı bütün güçleri ile destekleyeceğine inanıyoruz.

Yaşasın işçilerin birliği.»

İLERİCİ KARİKATÜRCÜLER TTE GREVİNDE

Grevdeki işyerlerinin duvarlarına karikatür çizmek nerden aklınıza geldi?

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ :

Kapitalizm geliştikçe, bütün sanatçılar (Hayatın bütün alanlarında) giderek işçileşiyorlar. İşçilerle dayanışma içinde olmamızın nedeni bu.

Biz de işçiyiz, bu kavga hepimizin kavgası. Aynı şekilde bizim de bir kavgamız bu. Bunun için grev çadırlarına karikatür çiziyoruz.

ZONGULDAK'TAKİ İLERİCİ KURULUŞLAR :

EMEK DÜŞMANI MESS'E KARŞI MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMAMIZ GÜÇLENECEK!

Zonguldak'taki demokratik örgütlerin bir süredir sürdürdükleri MADEN-İŞ'le DAYANIŞMA KAMPANYASI'nın birinci bölümü sona erdi. Konuyla ilgili olarak, Zonguldak Bölgesi Maden - İş'le dayanışma Komitesi adına İGD Zonguldak Şube sorumlusu Ali Hızır Ar Genel Merkez Dayanışma Komitesine bir mesaj gönderdi.

«Bölgemizdeki demokratik kuruluşlar, yiğit örgütünüz DİSK ve onun savaşkan sendikası Maden - İş'in yanında olarak, büyük parababalarının, tekellerin işbirlikçisi, emek düşmanı MESS'e karşı Maden - İş'le dayanışmayı güçlendirme kampanyası açtılar.

İşçi, öğretmen, teknik eleman, kadın ve gençlik örgütlerinin sürdürdüğü kampanyaya yüzlerce işçi, köylü, ilerici, yurtsever katıldı.

İşçi sınıfımızın, DİSK'in, demokratik örgütlerin birliği yolunda «ileri bir adım» olarak nitelendirdiğimiz bu kampanyayı ve yüzlerce işçi, köylü, ilerici genç ve emekçinin ürünü olan **48.295 TL**'sını kabul etmenizi rica ederiz.

Grev süresince, aylarca hatta yıllarca da sürse bu kampanyaları örgütleyeceğimizi ve daha da geliştireceğimizi bildirir, savaşımınızda başarılar dileriz.

Yaşasın DİSK!

Yaşasın ulusal demokratik güçlerin birliği!

Türkiye işçi sınıfına selâm.»

"İŞÇİ SINIFIMIZ DİSK'TE, GENÇLER İGD'DE KENETLENİYOR"

Türkiye işçi sınıfı, egemen güçlere karşı, onların her türden saldırılarına karşı sürekli savaşım veriyor. Emperyalizme, onun işbirlikçilerine, faşizme ve demokrasi düşmanlarına karşı, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımını yılmadan sürdürüyor. Bu yolda her türden baskıya ve zulme göğüs gererek, işkenceden, zindandan ve ölümlerden geçerek, adım adım ilerleyerek gericilerin cephesinde gedikler açıyor.

Emperyalist güçlerin ve işbirlikçilerinin yağma ve talan politikasının yıkıcı ve ağır bir sonucu vardır. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk, işte bu talan ve soygun düzeninden kurtulmak, sömürüsüz bir toplum kurmak için savaşıyor. Sosyalizme açılan yolda ileri demokratik düzeni kurmak için savaşıyor. Şehitler veriyor. DGM'yi ezdiğimiz 16 Eylül Direnişi'nde, 1 Mayıs 1977'de...

Görüyoruz ki işçi sınıfımız bu görkemli eylemlerinde, ilerici yurtsever gençlikle hep omuz omuza olmuştur... İlerici gençler, «yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyerek atılmışlardır kavganın içine. Savaşın en sıcak günlerinde, işçi sınıfının demir disipliniyle hareket etmişler ve bundan bir an olsun ayrılmamışlardır.

Egemen güçler, özellikle gençliğin işçi sınıfı ile kaynaşmasını engellemek için ellerinden gelen herşeyi yapmışlardır. Gençliği işçi sınıfından koparmak için, maceracı, sapık akımları beslemişler ve onları körüklemişlerdir. Bugün burjuvazinin bu oyunu da sökmüyor artık.

Gençliğin önünde bir sürü çözüm bekleyen sorunları bulunmaktadır. Bu sorunların çözümü için gençlik savaşım veriyor. Ve gençliğin bu savaşımını işçi sınıfı ve ilerici güçler yürekten destekliyorlar. Militarizmin olumsuz yansımaları, işsizlikten doğan zorunlu iç ve dış göçler, işkazaları işçi gençliğin önemli sorunlarıdır. Bunlara karsı hiç bir önlem alınmaması, gençliğin savaşımının işçi sınıfının savaşımıyla birlikte ele alınmasını ve çözümünde ancak böylelikle olanaklı olduğunu göstermektedir.

Türkiye işçi sınıfı, son yıllarda hızla bilinçlenmekte ve sınıf sendikası DİSK'te kenetlenmektedir. Sarı sendikalar çökmektedir. Yine son yıllarda gençlik hareketi geniş boyutlara ulaşmıştır. Özellikle son iki yıldır ilerici gençlik hareketi hızla gelişmiştir. Gençlik içerisindeki maocu, goşist akımlar hızla yokolmaya başlamışlardır. İlerici gençliğin örgütü İGD bu gelişmesiyle geniş yığınları kucaklamaktadır.

İşçi sınıfıyla, gençliğin dayanışması böylece örgütsel olarak gelişmektedir. Son yılların kitle eylemleri işçi sınıfı ile gençliğin böylesi bir eylem birliğini hayata geçirdiğini göstermektedir.

2. MC'nin kurulmasıyla, faşist tırmanışın hızlanması karşısında üst örgütümüz DİSK sessiz kalmamış ve anında bu gerici-faşist karması MC'nin yıkılması, İlerici Demokratik Bir Düzenin kurulması için tüm halkımızı, ilericileri, yurtseverleri, demokratları, Ulusal Demokratik Cephe içinde yer almaya çağırmıştır. DİSK'in bu çağrısına tüm kuruluşlar yanıt vermiştir. İGD'de bu çağrıyı desteklediğini açıklamış ve UDC'nin gerçekleşmesi için militanca çalışmaktadır. Son günlerde İstanbul'un sokaklarını dolduran dev büyüklükteki sloganlar bunun en iyi kanıtıdır.

Gençlik, işçi sınıfıyla, emekçi halkla bütünleşirse, onlarla birlikte hareket ederse, bir çok sorunun üstesinden gelecektir. İşçi - gençlik dayanışmasına özel bir önem vermemiz bundandır.

ABDULLAH TUNÇ
Atlı Zincir Baştemsilcisi

UDC, ODTÜ SORUNUNDA DA BELİRLEYİCİDİR!

5 Ağustos günü ODTÜ'de işbirlikçi burjuvazinin politik karargâhı 2. MC tüm çirkinliğini, kana susamışlığını, faşist özlemlerini bir kez daha açık olarak gösterdi. Bir önceki gün Bahçelievler'de ODTÜ de çalışan üç faşist ve bir polisin silahla tarandığı bir provokasyon tezgâhlanmıştı. Bunu kimin yaptığı subjektif değerlendirmelerin ötesinde oldukça açıktır. O olay ODTÜ'de çeşitli güçlüklerde sürdürülmeye çalışılan bir eyleme son verilmesi için gerekçe olmuştur.

5 Ağustos sabahı ODTÜ'de faşistler forum düzenlediler, bayrakları yarıya indirdiler, Kutluay Çelik'in yaptığı konuşma TV ekranlarına yansıtıldı. Yurtta sayısı oldukça azalmış öğrencileri ise, ellerinde otomatik tüfekleri ile hepsi özel seçilmiş sivil polisler küfürlerle biraraya topladılar, gözlerini korkutmaya, «Kın, intikam, ölenlerin öcü» gibi laflarla sindirmeye uğraştılar. Rektör Vekili Attila Özmen imzalı bir duyuruyla öğrencilerin saat 15.00'e kadar yurtları boşaltmaları istendi. Ne var ki öğrencilerin otobüsle ayrılmalarına yakın, siviller tekrar geldiler ve bu kez çok sıkı bir kimlik kontrolü yaptılar. Tipini beğenmedikleri 7 kişiyi Bahçelievler saldırısı katil zanlıları» sıfatıyla 1. Şube'ye götürüp sorguya çektikten sonra bıraktılar. Öğrencilerin yurtları boşaltmalarından sonra faşistler gelip, boş yurtlardaki eşyaları, özel dolapları kırarak yağmaladılar. Öğrenciler bundan dolayı binlerce liralık maddî zarara uğradılar.

Bundan sonra ODTÜ'deki gelişmelerin ne yönde olacağı temelinden MC sorununa bağlıdır. Hızlandırılan faşist tırmanışa karşı oluşturulmakta olan işçi sınıfı öncülüğünde tüm emekçi sınıf ve katmanların katılacağı Ulusal Demokratik Cephe'nin başarıları, kazanacağı mevziler, kesinlikle ODTÜ sorununda da belirleyici öge olacaktır. Şimdiye kadar örgütlü olarak sürdürülmeye çalışılan ODTÜ işçi - öğrenci - öğretim üyelerinin verdikleri savaşım, UDC ile bütünleştirildiği oranda çok daha sağlam adımlarla ilerleyecektir. Çünkü ODTÜ, tüm olaylardan, gelişmelerden kopuk, tecrit edilmiş değildir. Böyle olmadığı Ülkücü İşçiler Derneği duvarlarına asılan «ODTÜ'ye işçi alınacak» duyurusuyla bir kez daha vurgulanıyor. Şu anda faşistlerin en önemli taktiksel hedefi olan ODTÜ için her yerde atelyelerden, fabrikalardan, sokaklara, mahalle kahvehanelerine kadar «kızılların yuvası» yalanlarını yayıp taban yaratmaya çalışıyorlar. Tüm bunlar faşizmin hızla tırmanışa yöneldiği Türkiye'de «ODTÜ'yü biz özgücümüzle kurtarırız» mantığının geçersizliğini kanıtlıyor.

Ancak öğretim görevlisi - öğrenci - işçi dayanışması sağlam temeller üzerinde yeniden oturtulduğu ve güçlü bir kamuoyu çalışmasına girilerek özellikle öğrenciler arasında şu anda varolan dağınıklık, kopukluk giderilmeye çalışıldığı ölçüde ODTÜ faşistlerden temizlenebilecektir.

Bu konuda ODTÜ'lü ilerici yurtsever arkadaşların üzerine ağır sorumluluklar düşmektedir. İşçi sınıfı yolunda yürüyen yurtsever gençliğin mücadelesinin gerektirdiği sabır ve sorumluluk bilinciyle hareket etmek başta gelen koşuldur.

HARUN KARADENİZ ANILDI

Harun Karadeniz ölümünün ikinci yıldönümünde mezarı başında anıldı. Anma törenine İlerici Gençler Derneği üyesi gençler, Mimarlık ve Mühendislik Odalarından temsilciler, Harun'un yakın arkadaşları, eşi ve çocuğu katıldı.

Mezarı, beraberlerinde getirdikleri çiçeklerle süsleyen ilerici yurtsever gençlerin duygularını İGD Eminönü Şubesi yönetim kurulu üyesi Gıyasettin Subaşı dile getirdi. Mühendis Odalarından bir temsilcinin ve Harun'un yakın arkadaşlarından birisinin yaptığı konuşmalardan sonra sözü alan Gıyasettin Subaşı, Harun'un savaşımını, onun savaşımından ilerici gençliğin dersler çıkardığını anlattı. Konuşmasını Harun'un yalnız bu yıl değil, her yıl aynı kararlılıkla anılacağını belirterek sürdüren İGD temsilcisi, sözlerini, emekçi halkımızın daha binlerce Harun yetiştireceğini, bir Harun'un öldüğü yerde binlerce Harun'un doğacağını söyleyerek bitirdi.

İkinci ölüm yıldönümünde Harun Karadeniz'in anısı önünde saygıyla eğiliyoruz ve Harun'u anma toplantılarının geleneksellesmesini Türkiye gençlik hareketi açısından ileri bir adım olarak niteliyoruz.

AÖS'TEN SONRA HEDEF KADIRGA VE SİTE YURTLARI

Okulların açık olmadığı bir dönemde, öğrenci gençliğe yönelik saldırılarını yurtlar üzerinde yoğunlaştıran, gerici - faşist güçlerin yurtları hedef tahtası seçmeleri iki amaca hizmet ediyor: **Birincisi;** yurtların faşistleştirilmesi ile ilerici, devrimci öğrencilerin yığınsal olarak bulundukları başlıca dayanaklarından birisi ile oluşan bağlarını koparıp atmak. **İkincisi;** kopan bağı atlama taşı olarak kullanarak, yurtlardan gelişecek demokratik hareketin üniversite ve yüksek okulları sarmasını önlemek.

İster öyle, ister böyle hangi amaca hizmet ederse etsin sonuçta bütün yolların demokratik öğrenci hareketinin gelişimini engelleyebilmek kavşağında birleştiği kesindir. AÖS'ün faşistleştirilmesi tüm yurtları faşistleştirme doğrultusunda ileri bir adımdı. Şimdi onlar için hedef açılan yolu biraz daha genişletilmektir. Gerici güçler yolun üzerinde ilk engel olarak kendilerine Kadırga ve Site Öğrenci yurtlarını saptamışlardır. Çünkü sözü edilen bu iki yurdun düşmesi demek, İstanbul'da tüm yurtların faşistleştirilmesi yolunda dönemecin dönülmesi demektir.

Her iki yurdun konumunun Atatürk Öğrenci Sitesi'nden farklı olması, AÖS'ün düştüğü koşullarda, devrimci öğrencilerin yurtlarına sıkı sıkıya sarılmaları, şimdilik Kadırga ve Site öğrenci yurtlarında denenen oyunları boşa çıkarmaktadır. Önemli olan savaşımı sonuna kadar götürebilmek, yurtları faşistlere teslim etmemektir.

AÖS'ün düşmesi bir anlamda bizlere ders olmalı, hatalar yeniden bir kez daha tekrar edilmemelidir. Çünkü; yurtların demokratik üniversite savaşımında önemli bir yeri vardır. Bir çoğumuz gözlerimizi belki de ilk kez yurtlarda açmışız. Dünyanın kaç bucak olduğunu yurtlarda öğrenmeye başlamışızdır. Bugün bir çoğumuz yine aynı yollardan geçiyor, ilerici, demokrat, devrimci gençler okullara gitmeden yurtlarda birbiri ile kaynaşıyor, savaşıma yurtların sesini katıyorlar. Ayrıca yurtların faşistlerden temizlenmesi, yeterli ve günümüz koşullarına uygun biçime sokulması demokratik istemlerimizin başında gelmektedir. Ancak bu tür görevlerin başarı ile sonuçlanması savaşım çizgimizi doğru temele oturtmuş olmamızı zorunlu kılmaktadır. Kitlesel çalışmaya önem vermediğimiz koşullarda yurtlarımızın faşist yuvaları haline çevrilmesi işten bile değildir. Yurtlarda kalınmıyor bile olsa, sorumsuzca girişilen bireysel, grupsal çıkışların bir ucunun sonuçta yurtlara dokunacağını 1. MC deneyiminden edinmiş olmamız gerekir. Nitekim son bombalama olayları bahane edilerek Kadırga ve Site öğrenci yurtlarının basılıp aranması, her iki yurttan 100'e yakın öğrencinin alınıp götürülmesi bireysel terörizmi bayrak edinenleri düşündürmelidir. Unutmamalıdır ki bunlar daha ilk adımlardır. Provokasyonlar, faşist saldırılar hızlandıkça, yurtlara yönelik gerici faşist emellerde daha bir kızışacak, gerici - faşist güçlerin temsilcileri bu sefer diğer bir olayı öne sürerek değil, doğrudan yurtlarımızı kapatmak için gelecektir. AÖS kulağımıza küpe olmalıdır.

Olayların gelişimi gerici - faşist güçlerin okullar yeni öğrenim dönemine girmeden yurtların tamamını faşistleştirmek istemini saklamadığını göstermektedir. Gerici, faşist oyunlara gelmemek, saldırıları boşa çıkartmak özverili ve örgütlü bir savaşımla mümkündür.

Üniversitelerin, yüksek okulların açık olmadığı şu günlerde demokratik üniversite savaşımı yurtlar üzerinde odaklaşabilir, tüm anti - faşist güçler yurtların faşistleştirilmesine karşı harekete geçirilebilir. Gerici faşist güçlere, onların faşist komandolarına karşı bugünden yurtlar konusunda büyük boyutlar olacak bir karşı çıkışın, üniversitelerde faşist saldırı ve işgallere karşı çıkışın gücünü arttıracağına ve yurtların savunmasını daha da kolaylaştıracağına kuşku yoktur. Yurtların faşistleştirilmesine karşı verilen savaşım yaşamın tüm alanlarında faşizmin tırmanışına karşı çıkışlarda olduğu gibi, UDC için verilen savaşımla sarmaşmaktadır. Gençlik UDC içerisinde etkin olarak yeralırsa, oluşumunda omuzlarına düşen görevleri yerine getirirse, özel olarak yurtların faşistleştirilmesine olanak tanımayacaktır. Bunun tersi de mümkündür. Yurtların faşistleştirilmesine karşı durduğu, faşist saldırganları köşeye sıkıştırdığı ölçüde UDC'nin oluşumuna katkıda bulunacaktır.

barış ve demokrasi savaşçısı

SABİHA SERTEL'İ ANIYORUZ

Tüm yaşamını barış ve demokrasi savaşımına adıyan ilerici yazar Sabiha Sertel'i ölümünün 9. yıldönümünde anıyoruz. Ülkesinden uzak ama ülke sorunları ile dopdolu olarak savaşımını sürdürürken 1968 yılının 3 Eylülünde aramızdan ayrılan Sabiha Sertel kalemini baskısız, sömürüsüz düzenden yana kullanan usta bir yazarımızdır.

Davada kararlılığını kavganın içinde kanıtlayan Sabiha Sertel tüm yaşamı boyunca emekçi halkımızın sorunlarının ateşli savunucusu olmuştur. Baskılar, hapishaneler onu yıldıramamıştır... 1950 yılında ailesi ile birlikte yurdunu terk etmek zorunda bırakılması, gemi azıya alan gerici güçlerin yoğun saldırılarının memlekette kalma olanağını yok etmesindendir. Haklı savaşımını ülke dışında da aynı kararlılık ve heyecanla sürdüren Sabiha Sertel yayın dünyamıza birçok değerli yapıt kazandırmıştır. A. Babel'in **«Kadın ve Sosyalizm»** yapıtının ilk çevirisi Sabiha Sertel'in elinden çıkmıştır. Anılarını dile getirdiği **«Roman Gibi»**, bir anı kitabından öte Türkiye'nin geçmişine ışık tutan derinlemesine bir araştırmadır.

Bizlere kazandırdığı daha bir çok yayınlanmış ve yayınlanmamış çevirisi olan Sabiha Sertel uslubu, olayları çözümleyebilme yeteneği ile kendisinden sonra gelen yazarların örnek aldığı yaratıcı bir yazardır.

Sabiha Sertel'in yaşamı ve savaşımı gençliğe örnek olmalıdır. Barış ve demokrasi savaşçısı Sabiha Sertel'in anısı önünde saygı ile eğiliyoruz.

GELİŞEN ÖRGÜT KDB

Kocaeli ilerici gençliğinin yığınsal merkezi örgütü :
KDB KOCAELİ DEVRİMCİLER BİRLİĞİ
IŞÇI - KÖYLÜ - ÖĞRENCI GENÇLİĞİ KUCAKLIYOR!

Kocaeli bölgesindeki ilerici yurtsever gençlerin yığınsal merkezi örgütü Kocaeli Devrimciler Birliği KDB geçenlerde 2. Olağan Genel Kurulu'nu yaparak; işçi sınıfı yolundaki birliğini pekiştirdi. KDB 1975 Şubatında kuruldu. Kuruluşunun ardından bir süre, çeşitli baskılar ve maceracı görüşler sonucu gençlik kitlesini kucaklıyamadı. Bu arada egemen güçler Aralık 1975'ten Haziran 1976'ya kadar KDB'yi kapattılar. Sonunda KDB hakkındaki dava beraat etti ve KDB açıldı. Açılmadan sonra KDB, Kocaeli'li ilerici gençleri işçi sınıfı yolunda birleştirme yolunda önemli adımlar attı. Kasım 1976'daki 1. Olağanüstü Genel Kurul toplantısıyla KDB işçi sınıfı yolunu kendine yol bildi.

Kocaeli Devrimciler Birliği'nin Gölcük şubesi de işçi - öğrenci - köylü gençliği kucaklama uğrunda hızla gelişiyor .. Çevredeki yığınla, İGD dostu birim demokratik gençlik örgütü KDB ile omuz omuza savaşım veriyor! Bölgesel ve ulusal çapta saygınlığı hızla tırmanan KDB'nin 2. Olağan Merkez Genel Kurulu'nda oybirliğiyle bir dizi önemli karar alınmıştır:

İnsanlık suçlusu Amerika'nın sömürü ve kâr hırsı amacıyla yeni Hiroşimalar yapma girişiminin en son örneği NÖTRON bombasına karşı durulması; Helsinki Konferansı'nda alınan kararların hayata geçirilmesi yolunda yapılan çalışmaların desteklenmesi; Yasalardaki tüm anti - demokratik maddelerin, bu arada Türkiye ilerici gençliği ile dünya gençliğinin birliğini engelleyen yasaların kaldırılması için savaşım vermek; Halkımızın baş düşmanı 2. MC'ye karşı işçi sınıfımızın geleceğinin ışığında, ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE çağrı ve girişimlerinin desteklenmesi ve saflarında yer alınması; Ülkemiz ilerici gençlik hareketinin önemli bir nitel dönemeci olacak «Ulusal Gençlik Forumu» konusundaki çalışmalarda etkin olarak yer alınması, bu konuda yeni yönetim kuruluna tam yetki verilmesi; alınan kararlardan başlıcalarıdır.

2. MC' nin icraatları başladı

II. MC'nin güvenoyu almasından bu yana 94 yer bombalandı ve silahlı saldırıya uğradı. 30 kişi öldü, 69 kişi yaralandı. Günlük gazetelerin başlıkları birbirine çok yakın: «Yoklar ve kuyruklar ülkesinde yaşıyoruz», «Banka soyuldu», «Olaysız gün geçmiyor», «Silahlı ve bombalı saldırılar sürüyor», «Bombalandı... kurşunlandı... öldürüldü...» vs. vs. Bir de tekelci basının «anarşi» yaygarası, pahalılık, kuyruklar, baskı ve terör ortamı yaratma çabaları, demokratik haklara yönelik saldırılara eklenince, ülkemizdeki karanlık tablo gün gibi açığa çıkıyor.

Cizilen karanlık tabloyu, burjuvazinin daha da karartarak vermek istemindeki aşırı gayretkeslik gözlerden kaçmamaktadır. Egemen burjuvazi her zaman yarattığı kargaşa ortamını, faşizmin tırmanışında atlama taşı olarak kullanagelmiştir. Çizdiği karanlık tablonun altında yatan gerçek budur. Elbette faşizmini oturtamayacaktır ama; «anarşi var», «devleti yıkmaya yönelik silahlı eylemler» çığlıkları ile demokratik hak ve özgürlüklere çılgınca saldıracak, kazanılmış hakları gaspetmek için çaba gösterecektir.

Kısa vadede faşizme geçit bulamayan gerici - faşist güçlerin baskı ve terörü sistemleştiren bir dizi yasanın meclislerden geçmesinden yana olduğu görülmektedir. «DGM Yasası», «Dernekler Yasası», «Üniversiteler Yasası», «Polis Selâhiyet Yasası» ilk elde değiştirilmek istenen yasalardır. Son saldırılar, politik cinayetler ve patlamalar, gerici öz taşıyan yasa tasarılarının yürürlüğe konulmasında malzeme olarak kullanılması yönelinen güncel hedefleri doğrulamaktadır.

ANARŞİZMLE SOSYALİZM ÖZDEŞ GÖSTERİLEMEZ!

Geçtiğimiz günlerde MC'nin TRT'sin de düzenlenen «Asayiş» konulu açık oturum, **gerici - faşist güçlerin özlem ve amaçlarını gözler önüne sermiştir. MC partilerinin polisiye önlemlerin kat - kat yoğunlaştırılmasında ağız birliği ettikleri açık oturumda, anarşizmle sosyalizmin aynı kefeye konulması doğrultusunda gösterilen aşırı duyarlılık tüm TV izleyicilerinin dikkatini çekmiştir.** MC sözcülerinin «marksizmin yeni tefsiri»nden söz ederek, Mao'yu ve Markūs'ü «yeni devrin yeni ilahları» olarak ön plana çıkarmaları, burjuvazinin yıllardır işçi ve emekçi kitleler arasında yaymaya çalıştığı anarşizmle sosyalizmin aynı görüşler olduğunu kanıtlama çabalarına somut bir örnektir.

Devrimci hareketi anarşizmle özdeştirme çabaları sorunun sadece bir yönüdür. Egemen burjuvazi bir yandan devrimci hareketi anarşizmle damgalayarak, «anarşistler», «Son Türk devletini yıkmaya çalışan hainler» yaygaraları ile ortalığı bulandırmaya çalışırken, diğer yandan tekelci, gerici basın eliyle anarşist görüşleri çekici bir konumda gençlere sunmaktadır. Bu açıdan tarafsız geçinen (!) «Hürriyet», «Dünya», «Günaydın» gazetelerinin bireysel terörist eylemleri sütunlarında işleyiş biçimleri tüm ilerici yurtsever güçleri düşündürmelidir. Birinci sayfalarında «devlet nerede, anarşi ortalığı kasıp kavuruyor» diyenlerin, iç sayfalarda «Günümüzün modası anarşi» türünden haberlere çarşaf çarşaf yer vermeleri ilgi çekicidir. Böylesi bir yola giren egemen burjuvazi izlediği çok yönlü politika ile bir taşla iki kuş vurmayı amaçlamaktadır. **Birincisi**, anarşizm sosyalizmin diğer adıdır görüşünü güçlendirerek, sosyalizme yönelen gençleri yanıltmak; **ikincisi**, bireysel terörist eylemleden sonuna dek yararlanıp kanlı diktatörlüğünü kurabileceği koşulları oluşturmak...

VE GOŞİST GRUPLAR EGEMEN GÜÇLERİN OYUNUNA GELİYOR...

İşin dikkat çekici yönü, egemen burjuvazinin anarşizmi, bireysel grupsal çıkışları pohpohladıkça goşist ve maocu grupların maceracı ve sekter eylemlerinde kendilerine haklılık payı çıkarmalarıdır. Son günlerde ardı arkası kesilmeyen bombalı, dinamitli saldırı olaylarının sorumluluğunu bir türlü paylaşamayan maocu ve goşist grupların takındığı tavır gözler önündedir. Patlamaların hangi güçlerce gerçekleştirilirse, gerçekleştirilsin sonuçta egemen burjuvazinin işine yaradığı açıktır. Bireysel ve grupsal çıkışları özendirici propagandaya hız verildiği koşullarda, ilerici yurtsever güçleri bekleyen görev, anti - maceracı, anti - sekter propaganda ve ajitasyona hız vermektir. Gençlik arasında karşı propagandaya hız verdiğimiz ölçüde maceracılığın yayılmasını önleriz ve yaşamasına olanak tanımayız.

Bu noktada UDC'nin oluşturulması için verilen savaşım, maceracılığa ve ikinci MC'ye karşı verilen savaşımdan ayrılmaz. Aynı şekilde maceracılığa ve ikinci MC'ye karşı verilecek savaşım ilerici yurtsever güçlerin eylem birliğinin örgütlü bir aşamaya yükselmesine hizmet edecektir. UDC'nin oluşumunda yapı taşları olacaktır.

UYANIK OLALIM!...

Gerici güçlerin karanlık oyunlarına karşı uyanık olmak, bireysel terörün kör çıkmazına saplanmamak, işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleşecek olan kitlesel savaşım yöntemlerinden ayrılmamak, bu yolda, işçi sınıfına kulak vermek gençliğin birincil görevidir. Bireysel, grupsal çıkışlar **kurtuluş değil;** egemen gerici çevrelerin işine yarayan, işçi sınıfı hareketine zarar veren ve kitlelerde «pasifizmi» doğuracak olan yanlış ve tehlikeli bir yönelimdir. Özellikle, maoizme ve goşizme kapılanan iyiniyetli devrimcilerin kendilerini işçi sınıfının savaşımının karşısına düşüren ve egemen güçlern tuzağına götüren bu ters yoldan kurtarmaları günün görevidir.

ULUSAL DEMOKRATİK C

Yazımızın birinci bölümünde günümüz tekelci devlet kapitalizmi koşullarında anti-tekel eylem birliğinin zorunluluğuna ve dünya devrimci hareketinin 1935 yılından buyana geliştirdiği bu stratejinin çeşitli ülkelerdeki uygulamalarına değindik.

Bu bölümde, demokrasi ve sosyalizm savaşımının birlikteliği açısından ulusal demokratik cepheyi ve işçi sınıfının eylem birliği ile ulusal demokratik cephe arasındaki bağı ele alıyoruz.

Üçüncü ve son bölümde, işçi - köylü bağlaşıklığı ile ulusal demokratik cephe arasındaki bağıntıyı, fakat özellikle günümüzde ulusal demokratik cephe politikasının temel özelliklerini ele alacağız.

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM SAVAŞIMINI BİRBİRİNE BAĞLAR

İşçi sınıfından ulusal burjuvazinin ileri ci kanadına kadar tüm anti - tekel toplumsal güçleri bağrında birleştiren ulusal demokratik cephe, tekellerin erkine (iktidarına) son veren ileri demokratik bir aşamayı stratejik hedef olarak benimsemek zorundadır. Bu, aynı zamanda şu demektir; ulusal demokratip cephe sadece kısmî istemlerle (taleplerle) sınırlı kalmamalıdır.

Kuşkusuz anti - tekel eylem birliğinde kısmî demokratik istemler doğrultusunda savaşım vermek zorunludur. Ancak, kısmî istemlerin kendi içinde amaç haline getirilmesi, anti - tekelci ileri demokrasiye karşı alternatif durumuna sokulması, diğer bir deyişle ulusal demokratik cephenin kısmî demokratik istemlerle sınırlanması, ulusal ve uluslararası toplumsal değişim sürecinin günümüzdeki özellikleri açısından tehlikeli bir eğilim niteliğindedir. Kazanılan kısmî demokratik mevziler sürekli yeni mevzilerle desteklenirken, asıl kalıcılığın tekelci sermayenin erkine son vermekle sağlanacağı her zaman gözönünde tutulması gereken bir gerçektir.

Aksi takdirde, kazanılan kısmî demokratik mevziler, özellikle şu nedenlerden ötürü sürekli tehlike altındadır: **Birincisi,** tekelci devlet kapitalizminin gelişmesidir. Bu gelişme, burjuvazinin egemenlik aygıtının (devlet) tekellerle gittikçe daha açık bir biçimde sarmaşması ile nitelenir. Burjuva devletlerin gerek ulusal, gerekse uluslararası planda tekellerin çıkarları için toplumsal sürece **daha açık bir biçimde** karışmaları, tekellerin devlet yönetiminde artan ölçüdeki **doğrudan** etkileri, anti - tekel demokratik kazanımlara heran saldırıyı doğurabilecek nesnel bir olgudur. Çünkü, **«tekel özgürlüğün karşıt kutbudur»**. Bu özellik, az gelişmiş kapitalist ülkelerde farklı bir görünüme bürünmektedir. Emperyalizme bağımlılığın giderek artması, yerli işbirlikçileri kanlı otoriter yönetimlere yönelten bir etken olarak belirir. Bu, aynı zamanda uluslararası tekellerin ülke yönetimine daha açık karışmasını da birlikte getirir.

Demokratik kazanımlara karşı **ikinci** büyük tehlikeyi, emperyalist güçlerin başında yeralan ABD emperyalizminin başlıca anti - demokratik güç olarak özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan buyana uluslararası arenada oynadığı gerici rol oluşturmaktadır. ABD emperyalizminin en gerici güçler aracılığıyla çeşitli ülkelerin içişlerine ne ölçüde karıştığı sayısız örnekleriyle henüz belleklerimizdedir. (Vietnam, Şili, Kamboçya **vb.)**

Ayrıca, uluslararası tekellerin kapitalist devletler arasında oluşturduğu ekonomik ve askerî bloklar (AET ve NATO vb.) da ulusal ve uluslararası plandaki gerici çıkışlara hareket sahası sağlayan örgütlerdir. «Bunlar tekellere, demokratik hak ve özgürlüklere karşı birlikte, daha kolaylıkla eylemde bulunma olanağı sağlar.»

Bir bütün olarak bu nedenler, tekelci sermayenin erkine son vermeyi hedeflemeyen kısmî demokratik kazanımların kalıcı ve sonuç alıcı demokrasi koşullarını yaratmayacağını, aksine tekelci sermaye tarafından heran ortadan kaldırılabileceğini göstermektedir. Tekelci sermayenin erkine son vermeyi hedefleyen bir ulusal demokratik cephe hareketi ancak kısmî demokratik haklar için tutarlı savaşım verebilir ve böylelikle demokrasi savaşımının kapsamını genişletip toplumsal yaşamın tüm alanlarına yayabilir. Fakat diğer yandan kısmî demokratik haklar uğrunda sürdürülen savaşımı herhangi bir biçimde küçümseyen eğilimlerde son derece tehlikelidir.

Kısmî demokratik kazanımlar nasıl kendi içinde bir amaç haline getirilemezse, anti - tekelci ileri demokrasi de kendi içinde başlıbaşına bir amaç haline getirilemez. Yani **demokrasi savaşımı sosyalizm savaşımının karşısına konulamaz.** Bu, öncelikle işçi sınıfı için doğrudur. Çünkü işçi sınıfının nihai amacı sosyalizmdir. İşçi sınıfı, günümüzde tekelci devlet kapitalizmine karşı tarihsel ve toplumsal tek alternatifin sosyalizm olduğunun bilincindedir.

Ancak, günümüz tekelci devlet kapitalizmi koşullarında işçi sınıfının sosyalizme bir sıçramada ulaşmasına engel olan nesnel ve öznel etkenler vardır. Tekelci devlet kapitalizmi tarihsel olarak sosyalist devrimin ön koşulu olmakla birlikte, günümüzde kapitalist ülkelerin işçi sınıfı partileri tekelci devlet kapitalizmi ile sosyalist devrim arasında derin demokratik dönüşümleri içeren anti - tekel ileri demokrasi geçiş sürecini zorunlu görmektedirler. «Böylelikle önce, demokratik anti - emperyalist bir dönüşüm çözümü üzerinde yoğunlaşma, sosyalist şekil değiştirmeden uzaklaşma, ya da onu ileriye atma anlamına gelmemekte, aksine **sosyalizmin yolunun açılması anlamına gelmektedir. Mücadelenin demokratik, anti - emperyalist aşaması, sosyalizm için zorunlu bir hazırlık ve geçiş aşamasıdır.** (Reiissing - Weigert, Anti - tekelci mücadelenin strateji ve taktikleri, sf. 186 Bilim Yayınları)»

Bu konuda, işçi sınıfı partilerinin 1969 Uluslararası Danışma Konferansı'nda şöyle denmektedir: **«Sağ ve 'sol' oportünistlerin tersine, Komünist ve İşçi partileri, derinlikli ekonomik ve toplumsal istemler ve ileri bir demokrasi için yapılan savaşı, sosyalizm savaşımının karşısına dikmiyorlar; bunları sosyalizm için savaşımın bir parçası olarak görüyorlar. Tekellere, onların ekonomik egemenliği ve politik iktidarına karşı verilen savaşımda gerçekleştirilecek köklü demokratik dönüşümler, sosyalizmin zorunluluğu bilincini geniş yığınlar arasında daha da yayacaktır. (Dört Toplantı, sf. 142, Ürün Yayınları)»**

Anti - tekel eylem birliği sosyalizm temelinde ileriye doğru götürülmezse, varılan demokratik aşamanın kazanımlarının güvence altına alınması o derece güçlesir. Tekellerin artan dirençli saldırısı o ölçüde zor karşılanabilir.

Anti - tekelci ileri demokrasi sürecinin derinleştirilmesi ve sosyalizm yolunda geliştirilmesi için işçi sınıfının tarihsel öncü rolüne her zamankinden daha fazla olarak ihtiyaç vardır. İşçi sınıfı bu öncü rolünü oynayabildiği, ulusal demokratik cepheyi oluşturan güçler arasındaki bağları pekiştirebildiği ölçüde ileri demokrasi sürecini sosyalizm yolunda derinleştirebilir. Ancak, işçi sınıfının bu tarihsel öncü rolünü oynayabilmesi, eylem birliğini sağlama koşuluna doğrudan bağlıdır.

İŞÇİ SINIFININ EYLEM BİRLİĞİ, ULUSAL DEMOKRATİK CEPHENİN EN GÜÇLÜ NOKTASIDIR

İşçi sınıfının birliği sorunu, uluslararası işçi sınıfı hareketinin kapitalizme alternatif olarak tarih sahnesine çıkışından buyana bilimsel sosyalizmin en yakıcı sorunu olma özelliğini günümüze dek sürdürmüştür. Marks ve Engels, ilk ortak yapıtları olan «Komünist Manifesto»da **«Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz»** temel belgisini atarak, bu konuya özel bir önem verdiklerini ortaya koymuşlardır. Marks ve Engels, aynı zamanda Birinci Enternasyonal'in kuruluşuna öncülük ederek, bu temel belginin yaşama geçirilmesinde de özverili çabalar göstermişlerdir.

Ancak, gerek Birinci Enternasyonal döneminde, gerekse daha sonraki dönemlerde, özde burjuva ideolojisinden kaynaklanan sağ

EPHE (UDC) (2)

ve «sol» revizyonist akımlar, işçi sınıfı hareketinin parçalanması sonucunu doğurdular. Bu konuda burjuvazinin gösterdiği özel çabayı da ayrıca eklemek gerekir.

Sağ ve «sol» revizyonist akımlar, ulusal ve uluslararası planda örgütlenerek, işçi sınıfı hareketinin örgütsel planda da parçalanması sonucunu yarattılar.

Bu nesnel durum, işçi sınıfının ideolojik ve örgütsel birliğinden önce, işçi sınıfının eylem birliğinin sağlanması zorunluluğunu birlikte getirmiştir. Hemen gerçekleşmesi olanaksız olan ve uzun bir süreci kapsayabilecek olan işçi sınıfının ideolojik ve örgütsel birliğinden önce eylem birliğinin sağlanabileceği görüşü bugün sınanmış bir gerçek olarak tüm kapitalist ülkeler işçi sınıfının gündeminde bulunmaktadır. Dimitrov'un şu sözleri bu konuda oldukça açıklayıcı niteliktedir:

«Hareket birliğinin önceden sağlanmasının niçin politik bütünlüğün önkoşulu olması gerekir?

Çünkü sermaye ve faşizm saldırısının defedilmesini sağlayacak hareket birliği; işçi çoğunluğu, kapitalizmin devrilmesi konusundaki genel politik program üzerinde henüz birleşmeden önce mümkün ve zorunludur; proletarya mücadelesinin temel yol ve amaçları konusunda görüş birliğinin hazırlanması ise —ki bu birlik olmasa partilerin birleşmesi mümkün değildir— çok ya da az süren bir zamanı gerektirir. Çünkü görüş birliği ancak bugün sınıf düşmanına karşı ortak mücadelede en iyi hazırlanabilir. Birleşik cephe yerine, derhal birleşme önermek, atı arabanın arkasına koşmak ve arabanın ileri gideceğini sanmak demektir. Ancak politik bütünlük sorunu bizim için, birçok sosyal demokratik liderler gibi bir manevra olmadığından dolayıdır ki, politik birlik mücadelesinde en önemli aşamalardan biri olan hareket birliğinin gerçekleştirilmesini ısrarla istiyoruz. (Seçme Eserler, I, sf. 267, Temel Yayınlar, Ankara)»

Uzun süreli bir amaç olarak ideolojik ve örgütsel birlik, işçi sınıfının birliği olarak tanımlandığına göre, işçi sınıfının eylem birliği ne anlama gelmektedir? **«Eylem birliği, çeşitli işçi örgütlerinin (partilerin, sendikaların, kooperatiflerin), bu örgütlerin üye ve sempatizanlarının farklı siyasal anlayışları ve dünya görüşlerinden bağımsız olarak, emekçilerin ortak çıkarlarının kabul ettirilmesi kavgasında bir arada çalışmasıdır. (Anti - tekelci mücadelenin strateji ve taktikleri, sf. 202)»**

İşçi sınıfının ideolojik ve örgütsel birliği ile işçi sınıfının eylem birliği arasındaki farklı ve birleşik yanları böylelikle belirlendikten sonra, konumuz itibariyle işçi sınıfının eylem birliği sorunu üzerinde birazcık daha durmamız anlaşılabilir bir şey olacaktır.

İŞÇİ SINIFININ EYLEM BİRLİĞİ NEDEN ZORUNLUDUR?

Çağımızda işçi sınıfı kapitalizme, emperyalizme ve gericiliğin her türlü biçimine karşı sonuna kadar en direşken sosyal güçtür. Bu özellik işçi sınıfına hiç kimse tarafından «bağışlanmış» olmayıp, üretim sürecindeki yerinden ötürü bu böyledir. Üretim araçlarına sahip olmayıp, kapitalist özel mülkiyet karşısında sosyalleştirilmiş üretim süreci içerisinde yeralması, işçi sınıfına çağımızda en ilerici sınıf olma belirleyici özelliğini kazandırmıştır. «Tüm çağdaş sosyalizm (...) **şu tartışmasız gerçeğe dayanmaktadır: Kapitalist toplumda gerçekten devrimci tek sınıf, proletaryadır. Öteki sınıflar, yalnız kısmen ve yalnız belirli koşullarda devrimci olabilirler ve oluyorlar. (Lenin, Bütün Eserleri, c. 6, sf. 192)»**

Günümüzde işçi sınıfının «gerçekten devrimci tek sınıf» olma rolünü tam anlamıyla yerine getirmesinin, onun eylem birliğine bağlı olduğu açıktır. «Tekelci devlet kapitalizmi koşulları altında işçi sınıfının eylem birliği zorunluluğu şu faktörlerden oluşur: a) işçi sınıfı ve bu sınıfın mensuplarının örgütlerinin bir bütün olarak ortak hareketi ekonomik, siyasal ve sosyal alanda tekelci burjuvaziye karşı söz konusu sınıfın çıkarlarının savunulmasında ön koşulları oluşturur, b) eylem birliğinin örgütlerin üyeleri ya da yandaşlarının farklı siyasal anlayışları ve dünya görüşlerinden bağımsız olması oranında, işçi sınıfının nihai birliğinin kurulmasında ilk adım atılmıştır. c) Eylem birliği, işçi sınıfının birleşik eyleminin tüm demokratik, proleter olmayan tabakalarla karşı - tekelci ittifakın çekirdeğini oluşturması bakımından bir zorunluluktur. (Anti - tekelci mücadelenin strateji ve taktikleri, sf. 202 - 203)»

Tekelci devlet kapitalizmi koşullarında işçi sınıfının eylem birliğini kolaylaştıran ve güçleştiren eğilimler karşılıklı olarak işlemektedir.

Üretimin yoğunlaşması, bilimsel teknolojik devrimin işçi sınıfının çeşitli kesimleri arasındaki farklılıkların yokolmasını ve ücretli memurlar ile teknik elemanların işçi sınıfına yakınlaşmasını hızlandırması, emperyalizmin doğurduğu savaş ve faşizm tehlikesinin yaygınlaşması, işçi sınıfının nicel ve nitel gücünün yüksek boyutlara ulaşması, sosyalist sistemin dünya çapında artan prestiji ve ulusal kurtuluş hareketlerinin başarıdan başarıya koşmaları; bunlar, işçi sınıfının eylem birliğini kolaylaştıran etkenlerden bazılarıdır. İşçi sınıfının içindeki dil, din, ücret, bilinçlenme ve coğrafi farklılıklar ise, işçi sınıfının eylem birliğini güçleştiren etkenleri oluşturur.

Ancak, kapitalizmin bağrındaki bu iki ters eğilimden birincisi, yani işçi sınıfının eylem birliğini kolaylaştıran etkenler ağır basmaktadır. İkinci eğilim doğuran etkenler ise burjuvazinin özel-çabaları ile işlerlik kazanmaktadır ve karşısında kararlı ve sürekli direnç oluşturmak zorunludur. Çünkü, işçi sınıfının eylem birliğini engelleyen etkenler, sağ ve «sol» revizyonizm, özünde tamamıyla bu ikinci eğilimden kaynaklanmaktadır. Bu noktada elde edilecek başarılar, işçi sınıfının eylem birliğini ve sonuç olarak da işçi sınıfının ideolojik ve örgütsel birliğini güçlendirecektir.

En devrimci sınıf olma özelliği, işçi sınıfının günümüzdeki sorumluluğunu arttırmakta, bu sorumluluğun sınırlarını bir hayli genişleterek, tekelci sermayeye karşı olan tüm toplumsal kesimleri seferber etmeye zorlamaktadır. İşçi sınıfı, bu tarihsel rolünü oynayabilmek için bölünmüş güçlerini birleştirmeye muhtaçtır. Bu aynı zamanda bir zorunluluktur. Çünkü, «işçi sınıfı tekelci sermayeye en tutarlı karşı gücü oluşturur. Böylelikle anti - tekelci mücadelenin de temel gücünü oluşturur. Tekelci burjuvaziye karşı ulusal ve uluslararası ölçekte yürütülen çeşitli toplumsal mücadelelerin öncüsü olmak durumundadır; çünkü tarihsel bakımdan anti - emperyalist savaşta bütün amaçların koordine edilmesi, özellikle kapitalizmin kesinlikle devrimci bir biçimde bertaraf edilmesi, emekçilerin günlük amaçlarıyla beraber uzun süreli, sistemli mücadelenin stratejik olarak belirleyici birliğinin oluşması için tarihsel bakımdan en iyi nesnel ve öznel koşullara sahiptir. (Anti - tekelci mücadelenin strateji ve taktikleri, sf. 31, 32)»

İŞÇİ SINIFININ ULUSAL BİRLİĞİ İLE ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE ARASINDAKİ DİYALEKTİK BAĞ

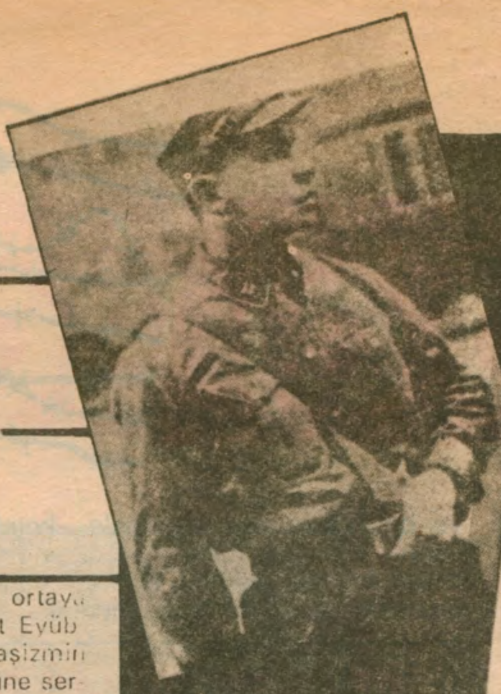
İşçi sınıfının eylem birliği, ulusal demokratik cephenin önkoşuludur. Ancak bunlar arasındaki bağı şematik bir biçimde öncelik - artçılık ilişkisi olarak ele almak kesinlikle yanlıştır. Bu ikisi arasındaki bağ diyalektiğin ögeleriyle örülmüştür. «Açıktır ki her iki cephede, birleşik proletarya cephesi ile anti - faşist halk cephesi; **mücadelenin canlı diyalektiği** ile birbirine bağlı olup faşizme karşı yürütülen pratik mücadelenin gelişiminde birbirleriyle karışmakta, kaynaşmakta ve birbirinden asla bir Çin Seddi ile ayrılmamaktadır. Halk Cephesinin **yolgösterici kuvveti** olan işçi sınıfının hareket birliği kurulmadıkça anti - faşist halk cephesinin gerçekten oluşturmanın olabileceği düşünülemez. Aynı zamanda birleşik proletarya cephesinin bundan böyle gelişmesi önemli derecede, bu cephenin faşizme karşı bir halk cephesi durumuna gelmesine bağlıdır. (Dimitrov, Seçme Eserler I, sf. 282)»

İşçi sınıfının eylem birliği ile ulusal demokratik cephe arasındaki bağ, o ülkenin toplumsal özelliklerine ve uluslararası güç dengesindeki o andaki konumuna ve bunların karşılıklı etkileşimine göre değişir. Herhangi bir ülkedeki gelişim biçimi, özellikleri daha değişik olan başka bir ülkeye olduğu gibi monte edilemez.

İşçi sınıfının sendikal birliği ile politik birliği arasındaki bağı da aynı canlı diyalektik ögelerle örmek gerekir. İşçi sınıfının sendikal birliğinin, politik birliğin gerçekleşmesinde ileri bir adım teşkil ettiği bilinen bir gerçektir. Ancak bunların biçimi, gerçekleşme aşamalarının içiçeliği ve karşılıklı etkileşimi, yine ülkeden ülkeye değişebilir. Fakat şu tartışmasız bir gerçektir ki, işçi sınıfının sendikal birliğinin politik bütünlüğüne, işçi sınıfının eylem birliğini ulusal demokratik cephenin oluşumuna temel almak gerekir. Ama hiç bir zaman bunlar arasındaki karşılıklı bağı basmakalıpçılığa indirgemeden, öznel niyetlerimizi nesnel gelişimin karşısına koymadan...

İŞTE FAŞİZMİN AHLAK ANLAYIŞI

▲ HORST WESSEL "Bir fahişe ile birlikte yaşıyordu. Kendisini NAZİ davasına adamıştı"

Ecel onları ayırdı

Evliliğe hazırlanıyordu...
Saliha Tuzkaya Konya Toprak Mahsulleri Ofisi'nde sekreter olarak çalışıyordu. Milletvekili sözlüsüyle geziye çıkmıştı. Ecel onu yakaladı.

Yaralanan MHP Milletvekili
MHP Genel Başkan Yardımcısı Yozgat Milletvekili Ali Fuat Eyüboğlu trafik kazasını yaralı olarak atlattı. Eyüboğlu'nun kaburgalarında çatlak var.

Özel otomobiliyle kum yığınına çarpan MHP Milletvekili Ali Fuat Eyüboğlu'nun yanındaki sözlüsü, boynu kırılarak öldü

● Niğde'nin Aksaray ilçesinden özel otomobiliyle Konya'ya giderken kaza geçiren MHP Genel Başkan Yardımcısı Ali Fuat Eyüboğlu'nun bütün kaburga kemikleri çatladı. Milletvekilinin yanındaki koltukta oturan sözlüsü Saliha'nın başı şiddetle ön cama çarptı.

● MHP Yozgat Milletvekilinin Ankara'da evli olduğu karısından ayrılmak üzere bulunduğu ve söz kestiği Saliha Tuzkaya ile tatile çıktığı bildirildi. Olaya çok üzülen Ali Fuat Eyüboğlu, hastanede kısa bir süre tedavi edildikten sonra evine gönderildi.

(Yazısı 9. sayfada)

GÜNAYDIN

▲ YORUMSUZ (!)

Geçtiğimiz günlerde Niğde'nin Aksaray ilçesi yakınlarında meydana gelen bir trafik kazası faşizmin ahlâk anlayışını ortaya çıkardı, faşist MHP'yi ele verdi.

Faşist MHP'nin Genel Başkan Yardımcısı ve Yozgat Milletvekili Ali Fuat Eyüboğlu özel otosuyla yaptığı kazada yaralandı, yanında bulunan «sözlüsü» ise öldü. Kaza haberi TRT'de sadece haber olarak verildi. Günlük basında ise, olayın ortaya çıkardığı gerçeği gözlerden gizlemek amacıyla kitlelerin acıma duygusunu körükleyerek faşist MHP'yi sempatik gösterme çabalarıyla verildi.

Faşist Türkeş **«Ahlâkçılık prensibi cok önemli bir prensiptir. Önemi üzerine söz söylenmesine bile her halde lüzum hissetmezsiniz. Ahlâk her şeyin başıdır.»** (A. Türkeş, 9 Işık, Sayfa. 20) diyerek en namuslu, en ahlâklı kişilerin kendileri olduğunu laf kalabalığı yaparak ucuz yoldan ispata kalkışıyor. Ve «Ahlâkçılık Prensibi» nin önemi üzerine söz söyleme gereğini kendisi de «hissetmiyerek», sadece üç, dört cümleyle bu «en önemli prensibi» geçiştiriyor.

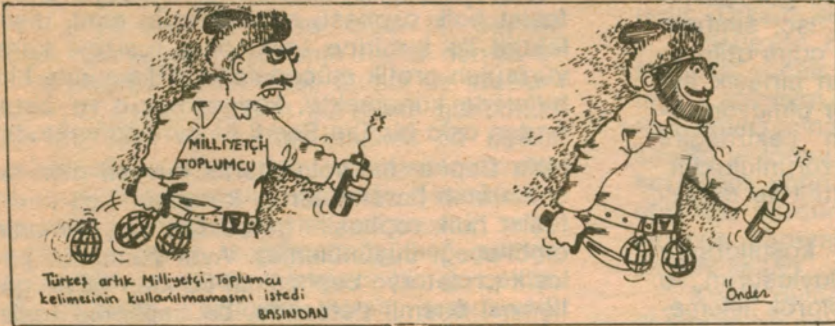
Fakat bu konuda bizim söyleyecek çok sözümüz var. Fasist demogojiyle halkı kandırmak, ona...ın görünmek isteyen fasistlerin yaptıkları her işde, attıkları her adımda gerçek yüzlerini ortaya koyuyorlar. Fasist Ali Fuat Eyüboğlu'nun yaptığı kaza da faşizmin ahlâk anlayışını gözler önüne serdi. Eyüboğlu kaza yaptığı zaman yanında bulunan ve ölümüne sebep olduğu kadınla evlenmek üzere olduğunu ileri sürmüştür. Aslında Eyüboğlu evlidir. Karısı Ankara'da İş Bankası'nda çalışmaktadır. Ve gazetenin yazdığına göre de faşist Eyüboğlu, çocukları olmadığından, karısından ayrılacakmış! Gazetenin yazdığını bir an gerçek kabul etsek bile, Eyüboğlu'nun evliyken bir başka kadın la evlilik ilişkisi kurduğu gerçeğini değiştiremeyiz. Ayrıca, evli bir erkeğin bir başka kadınla evlilik ilişkisi kurması yasalarca da suçtur. Halbuki, Eyüboğlu gibi faşistlerin elaltı kitabı olan Kurt Karaca'nın Milliyetçi Toplumcu Düzen adlı kitabında «Milli aile kültürümüz tek evliliğe dayanır» (Sayfa 51) denmektedir. Ama faşist Eyüboğlu pratikte iki evlidir.

Bu, bir çelişki midir? Hiç değil. Faşistlerin söyledikleri, yaptıklarıyla genellikle uyuşmaz. Her konuda olduğu gibi ahlâk konusunda da mangalda kül bırakmayan faşistler ahlâksızlığın örneklerini vermekten çekinmezler. Bu onların genel kuralıdır.

Faşistler sadece Türkiye'de dağıl, dünyanın her yerinde en ahlâksız, en namussuzca işleri yapmışladır. Almanya'da kendilerine bir «Halk kahramanı» arıyan faşist propagandacılar, en uygun kişi olarak «hukuk öğrencisi ve SA'nın Berlin'deki ikinci derece şeflerinden» biri olan Horst Wessel'i seçmişlerdir. «Horst Wessel bir pezevenkti» ve «bir iş kazasına kurban gitmişti... Bir başka pezevenk tarafından öldürülmüştü». Goebbels ve müstehcen hikâyeler yazan bir yazar Horst Wessel'in ölümünü bir ülkü uğruna gibi göstererek onu bir «kahraman» yapmışlardır. (B. Brecht: Faşizm üzerine konuşmalar).

Görlüdüğü gibi ülkemizde de faşistlerin ahlâk anlayışı Alman faşistlerinin ahlâk anlayışından hiç farklı değildir. Bunun en iyi örneğini MHP milletvekili Faşist Ali Fuat Eyüboğlu son «macerasıyla» gösterdi. Daha önce de «büyük ülkü uğruna» esrar kaçakçılığı yapan ve Fransa'da yakalanarak ağır hapse mahkûm olan MHP senatörü Kudret Bayhan faşizmin ahlâksızlığını göstermişti.

Ve sicilli faşistler tüm bu ahlâksızlıklarını pişkince «Lider ne yapıyorsa doğru olan odur» (Necdet Sevinç, Ülkücüye Notlar, Sayfa: 22) diyerek savunmaya çalışıyor. Fakat çabaları boşuna, ilerici güçlerin eli, faşistlerin, gericilerin yakasındadır. Aynı zamanda ahlâksızlıklarının da yakasındadır.

MİLLİYETÇİLİK-TOPLUMCULUK= NASYONAL-SOSYALİZM

İşbirlikçi burjuvazi, faşist güçler açık faşist bir iktidar özlemiyle yanıp tutuşuyor. Bu yüzden son günlerde saldırılarını her alanda şiddetlendirdiler. İdeolojik alanda da bu saldırılarının daha «inandırıcı», kitlelerin istemlerini daha çok savunur görünme çabasıyla demeç üstüne demeç yayınlıyorlar. Hatta faşist ideolojinin temelini oluşturan «9 Işık» tan bile vazgeçebileceklerini söyleyebiliyorlar.

Faşist Türkeş 20 Ağustos'ta gazetelerde çıkan ve parti örgütlerine gönderdiği genelgesinde «Malum çevreler doktrinimizin iki ilkesi olan milliyetçilik ve toplumculuğu yanyana getirmek suretiyle partimizi 'milliyetçi - toplumcu' yani 'Nasyonal - sosyalist' gibi göstermektedirler» demektedir. Ve sonuç olarak «9 Işık» tan ikisini, enerji tasarrufuna katılarak, söndürüp, «milliyetçi - toplumcu» tabirini kullanmayın diyor. Hemen peşinden de «aslında biz milliyetçiyiz, toplumcuyuz, 9 Işık yolumuzdur» diye yaygara yapıyor.

Aslında milliyetçi - toplumcu deyimini «malum çevreler» değil bizzat faşist Türkeş'in kendisi yan yana koymuştur. «9 Işık» kitabının 37. sayfasında «Dokuz Işık'ın iki ilkesi: Milliyetçilik ve Toplumculuk» başlığı altında bu deyimin kendilerine göre ne anlama geldiğini 64. sayfaya kadar anlatmaktadır. Faşist Kurt Karaca da «Milliyetçi - Toplumcu Düzen» üzerine kitap yazarak «Nasyonal - Sosyalist» liklerini, faşistliklerini gözler önüne sermiştir.

İkinci olarak, MHP'nin, Türkeş'in faşistliği, Alman faşistlerinin yani «Nasyonal - Sosyalistlerin» yöntemlerini uyguladıkları sadece «milliyetçi - toplumcu» deyimine dayanılarak değil, faşist Türkeş'in ve diğer sicilli faşistlerin ağzından çıkan her kelimeyle, faşistlerin tüm eylemleriyle defalarca ispat edilmiştir. Şimdi faşist Türkeş «milliyetçi - toplumcu» tabirini kullanmamakla faşistliğini gizlemeye çalışıyor. Giydiği kuzu postunun açıkta kalan yerlerini kapatmaya çalışıyor. Ama ne yaparsa yapsın kuyruğunu ve dişlerini gizleyecek hiçbir yer yok tur o kuzu postunda. Kurt, kuzu postuna girmekle kuzu olmaz. O, yine kurttur, hem de saldırgan ve kurnaz cinsinden...

KAMUOYUNU UYARIYORUZ!

FAŞİST YAYIN ORGANLARI ...

TÖB-DER, İKD VE İGD'Yİ HEDEF GÖSTEREN YAYINLARA DİKKAT!...

«Moskova ve Doğu Berlin patentli, DİSK, TÖB-DER, İGD ve İKD adı verilen Marksist Teşkilâtlar icraatlarına ne zamana kadar devam edecekler. Beynelmilel komünizmin ülkemizdeki temsilcileri olan bu teşkilâtların faaliyetlerine gözlerimiz hâlâ kapalı mı kalacak?» (Devlet Dergisi, sayı 404, sf 3).

Faşist MHP'nin resmî yayın organı «DEVLET» böyle feryat ediyor. Aslını söylemek gerekirse Devlet'in haykırışları bir yardım çığlığından öte, kendi taraftarlarını **DİSK,TÖB-DER, İGD ve İKD**'ye karşı eylemlere içine girmeye zorlayan bir çağrıdır. Hem sorun sadece «DEVLET» dergisi sorunu da değildir. Bu tür haberlere tüm faşist yayın organlarında rastlamak mümkündür. «Hergün»den, «Bayrak»ına, «Millet»inden, «Yeniden Millî Mücadele»sine kadar günlük ve haftalık faşist yayın organları bir ağızdan aynı türküyü okumaktadırlar. **Sorun bu denli** geniş ve yaygın olunca faşistlerin **DİSK, TÖB-DER, İGD** ve **İKD**'ye yönelttikleri saldırıların raslantısal olamayacağı açıktır. Hatta böylesine organize ve çok yönlü bir saldırı süreci içine girmeleri, saldırılarını bir kampanyaya dönüştürmeleri ve taraftarlarına **DİSK, TÖB-DER, İGD ve İKD**'yi güncel hedef olarak saptamaları dikkat çekicidir. Ve gelecek günler için tehlikeli yönelimleri bünyesinde **barındır-**

Şu da var ki faşistlerin bu tür saldırısı yeni değildir. Bugüne değin olayların gelişimi, **DİSK, TÖB-DER, İGD ve İKD**'nin uzaktan yakından ilişkisi bulunmadığı olayları faşistlerin 180 derece çarpıtarak tam tersi konumda başsorumlu olarak verme eğilimlerini açığa çıkarmıştır. Faşistler böyle bir eğilim içerisine girerlerken her zaman anarşist, bireysel ve grupsal çıkışlarla, sosyalizmi özdeşleştirmeye özel bir önem vermişler, maocu ve goşist grupcukların maceracı, sekter çıkışlarını sosyalistlere ve ilericilere maledebilmek için ellerinden gelen çabayı harcamışlardır.

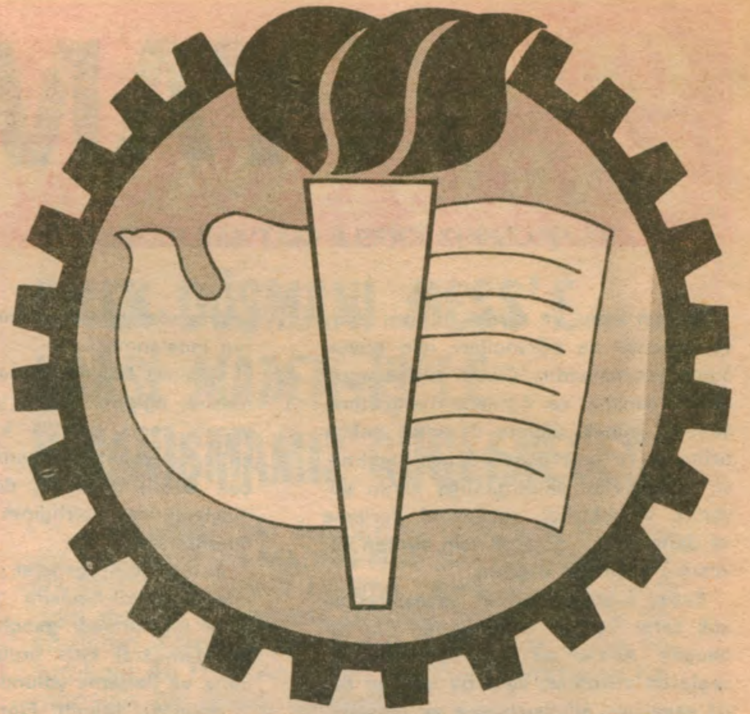
Ancak bugün yönelinen amaçlar, öncekilerden farklılık göstermektedir. Gerici - faşist güçler, tüm ilerici - demokratik kuruluşları saldırı çemberi içerisine almakla birlikte, **DİSK, TÖB-DER, İGD ve İKD**'ye karşı özel amaçlı bir saldırının temellerini atmaktadırlar.

«DEVLET» dergisinin ve diğer gerici yayın organlarının bu konudaki yayınları, faşist çetelerine açıkça hedef gösterme anlamını taşımaktadır. Ve herhangi bir karşı propaganda yazısından farklıdır.

Kamuoyunu uyarıyoruz... İlerici - demokratik örgütleri uyarıyoruz... İlerici milletvekili ve senatörleri uyarıyoruz... Gerici - faşist güçlerin sözkonusu örgütlere karşı geliştirmek istediği saldırıyı boşa çıkaralım! Hazırlanan tuzaklara karşı sessiz kalmayalım!

Moskova ve Doğu Berlin patentli, DİSK, TÖB - DER, İGD ve İKD adı verilen Marxist teşkilâtlar icraatlarına ne zamana kadar devâm edecekler. Beynelmilel komünizmin, ülkemizdeki temsilcileri olan bu teşkilâtların faaliyetlerine gözlerimiz hâlâ kapalı mı olacak ?

YENİ MC YENİ SORUNLAR...

Bugün demokratik lise savaşımı yeni MC'ye karşı savaşımda somutlanıyor. Çünkü yıllardan beri işbirlikçi iktidarların gerici eğitim politikası sonucunda üstüste yığdıkları sorunlarımız, özellikle gerici - faşist karması MC ortaklığı ilk kurulduğundan buyana daha da arttı. MC, gençlik ve halk düşmanı politikasının bir parçası olarak ortaöğrenim gençliğine de saldırdı. «Tek tip ders kitapları sistemi» gibi yeni oyunlar tezgâhlama çabalarına girişti. Genç insanlar olarak, geleceğimize güven duyabilmek, kişiliklerimizi özgürce geliştirebileceğimiz gerçekçi, ileriye dönük bir eğitim sistemi ileri sürdüğümüz her isteme karşılık üzerimize Ülkü Ocaklı faşist komando sürülerini saldı. Bu dönemde kıyıma uğratılan ilerici öğretmenlerimizin yerine getirilen gerici, faşist yönetici ve öğretmenler kafalarımızı düşünemez duruma sokmak, bizleri istedikleri kalıba dökmek için not sistemi, faşist disiplin yönetmeliğini silah olarak kullanıp eğitimde ezberciliği körüklediler. Okullara doldurulan faşist komandolarla bizleri sindirme, savaşımımızı engellemek istediler. Bu dönem özel okul, paralı kurs, dersane gibi fırsat eşitsizliğine neden olan kurumlar giderek daha fazla üredi. İkinci dönem not sınırlandırması, Eylül'e kalan son sınıf öğrencilerinin merkezi yerleştirmeye dahil edilmemesi gibi sistemlerle geniş halk çocukları üzerindeki eleyicilik pekiştirildi. Özel olarak meslek liselerinde okuyan öğrenciler üzerinde atölye saatlerinde ve stajlardaki emek sömürüsü yoğunlaştı. Meslek garantisi sağlanmadı. Sigorta sorunları askıda bırakılarak, sürekli kaza tehlikesiyle can güvenliğinden yoksun bırakıldılar. Onları sadece kalifiye elemanlar olarak görüp, işbirlikçi tekellerin istediği koşullarda hizmete koşabilmek için yüksek öğrenim haklarını alabildiğine kısıtlar. Öğretmen liselilerin 'Öğretmenlik hakkı' geçiştirilerek meslek garantisi sağlanmadı. Okullarda öğrencilerin sosyal ve kültürel gelişimini sağlamaya yönelik eğitsel kol çalışmaları engellendi. Kollar üzerinde baskı arttı. Kol öğretmeni olarak gerici, faşist kişiler getirilerek çalışmalar gerici bir yapıya sokuldu. Ortaöğrenim gençliğinin daha önceki savaşımlarıyla söküp aldığı, yönetmeliklere geçirdiği en doğal ve yasal hakkı olan ve öğrencilerin sosyal, kültürel gelişimlerinin yanısıra, onların okul yönetimine katılmasını sağlayacak, böylelikle okullarda demokratik bir işleyişi gerçekleştirecek olan eğitsel kol başkanlıkları ve sınıf temsilcileri temeline dayanan Öğrenci Birliği'nin kurulması engellendi.

Bu saydıklarımızın dışında, genel olarak ortaöğrenim gençliğinin, özel olarak tek tek daha yüzlerce sorunu karşımıza dikilmiş çözülmeyi bekliyor. Bütün bunların büyük çoğunluğu MC döneminde dayatıldı. Ve artık gerici, faşist yüzü iyice piyasaya çıkan, her eylemiyle emek, halk ve gençlik düşmanı olduğu toplumun ezici çoğunluğu tarafından denenmiş olan MC'den bunlara çözüm getirmesini beklemek ne kadar boş ve gülünç bir hayal olursa, sorunlarımıza karşı kayıtsız kalmak, kesinlikle çözümlenemiyeceğinden yana umutsuzluğa kapılmak da o derece saçma olur. Bilelim ki el kol bağlı durmak kurtuluş yolu değildir. Ve eğer bütün ilerici, yurtsever, demokratik, solcu, sosyalist ortaöğrenim gençliği elele verip sesimizi yükseltmezsek karşı durmazsak daha da artacak sorunlar, daha da baskı, zulüm gelecek üstümüze, bilelim... Bilelim ki, çözüm yolu örgütlü birliğimizden geçiyor.

LİSELİ ARKADAŞLAR!
BARIŞ VE EMEKTEN YANA, ÜRETİME YÖNELİK, İLERİCİ BİR EGİTİM İÇİN;
ELELE VERELİM, ÖRGÜTLENELİM!

UDC VE ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİ

Sorunlarımızın köklü çözümü için yapılması gereken savaşımda ana halkayı yakalamaktır. Yani sorunların çıkış kaynağını, sorumlularını bulmak ve bu yönde savaşım vermektir. Bugün bu halka, işbirlikçi tekelci burjuvazinin egemenliği ve onun somuttaki politik sözcüsü MC'dir. Ona karşı savaşımdır. MC sadece ortaöğrenim gençliğinin değil, bütün toplumun ensesinde boza pişiren bir belâdır. İşte bunun için ortak düşmana karşı bugün işçi sınıfının öncülüğündeki, ulusun ezici çoğunluğunu içeren Ulusal Demokratik Cephe'de ortaöğrenim gençliğinin de yer alması zorunludur, dirimseldir. Ortaöğrenim gençliği olarak böyle bir Cephe'de yer almak demek; savaşa karşı barış, sömürü ve zulme karşı emekten yana, üretime yönelik ilerici bir eğitim sistemi için, kendimize güvenilir bir gelecek kurmak için savaşım vermek demektir.

Peki, ortaöğrenim gençliği UDC'de yer almak için ne yapmalıdır? Cephe, örgütlü güçlerin birliğidir. Bundan şu anlaşılmalıdır: her toplumsal kesim kendi örgütü içinde yer alarak Cephe'ye katılır. İşte bunun içindir ki ortaöğrenim gençliğinin bugün en önemli birincil görevi en geniş kitlesini bağrında birleştirebilecek, onları etkili bir toplumsal güç haline getirecek demokratik yığınsal tek kitle örgütünü yaratmaktır.

Bu yolda inatla, sabır ve kararlılıkla, özveriyle çalışmak şarttır. Başarının da ilk koşuludur.

ÖN-KAYITLAR NEDEN KALDIRILDI?

Geçtiğimiz günlerde yapılan bir açıklamayla üniversite ön-kayıt sisteminin «bürokratik masrafları arttırdığı ve birtakım yolsuzluklara yolaçtığı» gerekçesiyle yürürlükten kaldırıldığı belirtildi.

MC ortaöğrenim gençliği üzerinde yeni ve ince hesaplara girişmiştir.

Birincisi, bu durumda merkezi yerleştirmeye dahil edilmeyen, Eylül'e kalan lise son sınıf öğrencilerinin yüksek öğrenime devam etme hakkı tamamen kısılmış, eleyicilik alabildiğine pekiştirilmiştir.

İkincisi ise, «birtakım yolsuzluklara yolaçtığı» gerekçesinin altında yatan ortaöğrenim gençliği üzerinde daha ince bir eleme sisteminin oluşturulmasıdır. Çünkü MC'nin öğrenim kurumlarını faşistleştirme çabalarının ürünü olan Eğitim Enstitüleri'nde ve diğer bazı öğretim kurumlarında ön-kayıt işlemleri ve sonrasında yapılanlar gün ışığına çıkarılmış, ilerici, demokrat ve geniş yığınların tepkisini üzerine çekmiştir. Şimdi MC ilerici ortaöğrenimli gençleri, halk çocuklarını daha ince, daha gizli - saklı eleme yöntemleri aramaktadır ve bunu yaparken güler yüzlü gözükebilmek için «birtakım yolsuzluklara yol açtığı» gerekçesiyle piyasaya çıkmaktadır. Ama ortaöğrenim gençliği için olsun, geniş halk yığınlarınca olsun artık bütün bu «birtakım yolsuzlukların» kaynağı ve baş sorumlusu bilinmektedir. Yığınlar artık bu güleryüzlü maskelerin ardındaki korkunçluğu görmektedir.

- **MC'NİN YENİ HESAPLARI BOŞA ÇIKARILACAKTIR!**
- **ELEYİCİ SİSTEME SON!**
- **EYLÜLE KALAN LİSE SON SINIF ÖĞRENCİLERİ MERKEZİ YERLEŞTİRMEYE DAHİL OLMALIDIR!**

GENÇLİK ve BARIŞ SAVAŞIMI

Barışın kalıcı ve sürekli olması dünya gençliği ve öğrencileri için büyük önem taşımaktadır. Çünkü uluslararası ilerici gençlik ve öğrenci hareketinin gelişimi büyük ölçüde detantın pekiştirilmesi ve geri döndürülmez yapılması, emperyalist saldırganlığa karşı, güvenlik ve işbirliği, toplumsal ilerleme ve daha iyi bir gelecek için verilen savaşıma yakından bağlıdır.

Savaş kışkırtmalarının, savaşların en çok zarar verdiği kesimlerden biridir gençlik. Analar en yiğit oğullarını savaşlarda yitirdiler. İşte bu yüzden barış savaşımı, silahsızlanma ve uluslararası detant için verilen savaşım, gençliğe büyük yararlar sağlayacaktır.

Gençlik uluslararası detantın askerî alana kaydırılmasını istemektedir. Dünya uluslarının silahlanma için yaptığı harcamalar korkutucu boyutlara ulaşmıştır. Silahsızlanma için verilen çabalar bir dünya savaşının çıkmasını önlemenin yanında dünyanın bir çik sorunlarının çözümü için de önem taşımaktadır.

Detantın geliştirilmesi öğrenci gençliğin eğitim ve öğrenim olanaklarının iyileştirilmesi için gerekli koşulları hazırlayacaktır. Silahlanma yerine toplum standardının yükseltilmesi için verilebilecek çabalar, işçi gençliğin daha iyi koşullarda çalışması olanaklarını doğuracaktır.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansında, Helsinki'de, «Katılan devletlerin gençlik örgütlerinde, gençler arasında çok taraflı işbirliğinin yapılarına ilişkin sözleşmeler yapılması olanaklarının incelenmesi.»

«Olanak bulunan durumlarda çalışan, meslek eğitimi gören, ya da öğrenim yapan geniş gençlik kümelerini temsil eden örgütler arasında ikili ya da çok taraflı düzeyde, değişimlerin, temasların ve işbirliğinin geliştirilmesi» önerilmiştir.

Bunun için, gençler arasındaki ilişkilerin geliştirilmesini sağlamak amacıyla uluslararası gençlik örgütleri diğer demokrat kitle örgütleriyle birlikte barış ve ilerleme yolunda savaşıyorlar.

Helsinki, Münih, Floransa'da yapılan Avrupa Gençlik Güvenlik ve İşbirliği Konferansları, Avrupa öğrenci toplantıları, 1976 Varşova Gençlik ve Öğrenci Konferansı bunlardan bazılarıdır.

İlerici Gençlik hareketi diğer barış güçlerinin düzenlediği toplantılara da etkın olarak katılmaktadır. 1973 Moskova Barış Güçleri Konferansı, 1975 Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, 1977 Varşova Barış Kurucuları Toplantısı bunlardan bazılarıdır.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER: «NÖTRON BOMBASINA HAYIR »

6 - 13 Ağustos — Nötron bombasına hayır haftasının son günü 13 Ağustos'ta ilerici yurtsever gençler ABD konsolosluğu önünde ve Galatasaray'da toplanarak ABD emperyalizminin savaş kışkırtıcı politikasını protesto etmişlerdir. 1945'te Hiroşima ve Nagasaki'ye attıkları atom bombası ile yüzbinlerce insanın ölümüne neden olan, bugün ise Nötron bombası ile insanlığı tehdit eden emperyalistleri kınamak için toplanan ilerici yurtsever gençler önce ABD konsolosluğunun önüne «Nötron Bombasına Hayır» yazılı siyah bir çelenk bırakmışlar, daha sonra «Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi», «Nötron Bombasına Hayır», «Yeni Hiroşimalar İstemiyoruz» belgilerini haykırarak Galatasaray'da toplanmışlardır. Galatasaray'da nötron bombasını kınayan konuşmalardan sonra ilerici yurtsever gençler düzenli bir şekilde dağılmışlardır.

İlerici yurtsever Türkiye gençliği emperyalizmin, saldırgan politikasına, savaş kışkırtmalarına karşı barış güçlerinin verdiği savaşıma kararlı bir şekil de katılacaktır.

YAŞASIN GENÇLİĞİN BARIŞ VE İLERLEME SAVAŞIMI!
KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ VE SAVAS KIŞKIRTICILARI!

HELSİNKİ'NİN 10 ANA İLKESİ

I. Egemen eşitlik, egemenliğin özündeki haklara saygı

Katılan devletler özellikle her devletin hukuk eşitliği ,toprak bütünlüğü ve özgürlük ile siyasal bağımsızlığı da kapsamak üzere karşılıklı olarak birbirinin egemen eşitlik ve işbirliği ile birlikte egemenliğin kavradığı ve bu kavramın özünde bulunan tüm haklara saygı gösterirler. Bunun yanında, birbirinin siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel sistemlerini özgürce seçme ve geliştirme hakkına olduğu kadar yasa ve tüzüklerini saptama hakkına da saygı gösterirler.

II — Tehdite ve kuvvete başvurmama

Katılan devletler genel olarak uluslararası ilişkilerinde olduğu gibi karşılıklı ilişkilerinde de başka bir devletin toprak bütünlüğüne ve siyasal bağımsızlığına karşı ya da Birleşmiş Milletler amaçlarıyla ve iş bu bildiri ile hiç bir biçimde bağdaşmayacak şekilde tehdit veya kuvvete başvurmaktan kaçınacaklardır...

III — Sınırların dokunulmazlığı

Katılan devletler karşılıklı olarak birbirinin sınırlarını dokunulmaz sayarlar... Bugün olduğu gibi gelecekte de sınırlara saldırıda bulunmaktan kaçınırlar.

IV — Katılan devletler birbirlerinin ülke olarak bütünlüğüne saygı gösterirler...

V — Anlaşmazlıkların barışçı yollarla çözümü

Katılan devletler aralarındaki anlaşmazlıkları uluslararası barış ve güvenliği ve adaleti tehlikeye düşürmeyecek biçimde barışçı yollardan çözerler.

VI — İçişlerine karışmama

Katılan devletler, karşılıklı ilişkileri nasıl olursa olsun, doğruca veya dolaylı, tek başlarına veya topluca bir biçimde, bir başka katılan devletin ulusal yetkisi çerçevesine giren veya dış işlerine karışmaktan kaçınırlar.

VII — Düşünce, vicdan, din ve inanç özgürlüklerini de kapsamak üzere İnsan haklarına ve temel özgürlüklerine saygı.

Katılan devletler ırk, cinsiyet, dil ve din ayrımı gözetmeksizin herkes için düşünce, vicdan, din veya inanç özgürlüklerini de kapsamak üzere, insan haklarına ve temel özgürlüklere saygı gösterirler.

VIII — Halkların haklarının eşitliği ve kaderlerini kendilerinin saptamaları hakkı

Katılan devletler halkların haklarının eşitliğine ve kaderlerini kendilerinin saptama haklarına, her zaman Birleşmiş Milletler Andlaşmasının amaçları ve ilkelerine ve Devletler Hukuku'nun devletlerin ülke bütünlüklerine ilişkin kurallarını da kapsamak üzere, ilgi kuralları uyarınca saygı gösterirler.

IX — Devletler arası işbirliği

Katılan devletler Birleşmiş Milletler Andlaşmasının amaç ve ilkeleri uyarınca, karşılıklı olarak ve bütün devletlerle her alanda iş birliğini geliştirirler.

X — Devletler hukuk uyarınca alınmış yükümlülüklerin iyi niyetle yerine getirilmesi

Katılan devletler üzerlerine düşen görevleri uluslararası kurallara göre iyiniyetle yerine getireceklerdir.

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ KUTLANIYOR.

1 Eylül 1976 : Simonov Türkiyeli barışseverlerle birlikte!

1 Eylül Dünya Barış günü ilk kez geçen yıl kutlandı Türkiye'de. Geçici Barış Komitesi tarafından düzenlenen barış günü büyük bir coşku ile karşılandı. İstanbul'da, Hatay'da, İzmir'de, Ankara'da, Bursa'da ve daha birçok yerde toplantılar düzenlendi, şölenler yapıldı.

Bu yıl ikinci kez örgütlü olarak kutlanacak. Türkiyeli Barışseverler tarafından kurulan BARIŞ DERNEĞİ'nin düzenlediği barış gününde emperyalizmin savaş kışkırtıcı politikası lanetlenecek ve barıştan, ilerlemeden yana olan güçlerle olan dayanışma bir kez daha haykırılacak.

Barış Derneği tarafından düzenlenen 1 Eylül Dünya Barış Günü «Helsinki Nihai Senedi ve Türkiye» konulu bir konferansla başlayacak. Üç oturum halinde düzenlenen konferansa otuza yakın demokratik örgüt katılıyor. Bunun yanında bir karikatür sergisi ve sonuçlanan afiş yarışmasında ödül kazanan yapıtların sergilenmesi yer alacak. Akşam ise tüm barışseverlerin katılacakları Barış Şenliği düzenlenecek.

Dünya Barış Günü Türkiyeli barış işçileri için önemli bir kazanımdır. Yıllardan beri etkin bir biçimde barış savaşımına katılması engellenen barış güçleri bu kez örgütlü bir biçimde, barıştan, ilerlemeden yana olan herkesle birlikte barışı, barış savaşımını engellemeye çalışanlara karşı çıkıyor.

Türkiye ilerici, yurtsever gençliği barış ve ilerleme için verilen savaşımın her zaman yanında olmuştur ve bundan sonra da etkin ve kararlı bir biçimde barış savaşımına katılacaktır.

DEMOKRASİ ve BARIŞ SAVAŞIMI BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

Demokrasi ve barış savaşımı birbirinden ayrılamaz. Temel hak ve özgürlüklerin ayaklar altına alındığı bir ülkede verilecek demokrasi savaşımı tüm dünya barışseverlerini yakından ilgilendirir. Çünkü faşizmin, her türlü gericiliğin varolduğu ülkeler aynı zamanda dünya barışını sarsacak girişimlere de gebe demektir.

Türkiye Helsinki Nihai Senedine imza koyan 35 ülkeden biri olmasına rağmen, 2,5 yıllık MC döneminde faşizmin hızla tırmandığı, her türlü hak ve özgürlüklerin hiçe sayıldığı bir ülke durumuna gelmiştir. Yüzlerce kişi öldürülmüş, yaralanmış, can güvenliği, öğrenim özgürlüğü ortadan kaldırılmıştır.

Ege bölgesi emperyalist odakların güdümünde sürekli olarak gergin tutulmuş, Kıbrıs sorunu sürüncemede bırakılarak Kıbrıs halkının barış içinde yaşayabileceği nihai bir çözüme ulaşması olanaksız kılınmıştır. Devletin tüm kurumlarına karşı saldırıya geçen gerici - faşist karması MC, kurumların faşistleştirilmesi yanında eğitimin de faşistleştirilmesi için ırkçı, faşist ideolojilerle dolu ders kitaplarıyla beyinleri yıkanmış yeni kuşaklar yetiştirebilmek için devletin tüm olanaklarını seferber etmiştir.

Bugün ise ikinci MC işbaşına geçeli henüz bir ay olmuşken, 40 kişi ölmüştür. Ülkemiz daha karanlık ortamlara sürüklenmek istenmektedir. Egemen güçlerin güya darboğazlardan çıkmak için yaptığı zamlar emekçi halk kesimlerinin üzerine bindirilmiştir.

Görüldüğü gibi Helsinki Nihai Senedinin maddeleri hergün çiğnenmekte ve egemen güçlerin politik karargâhı MC uluslararası düzeyde yapılan sözleşmelere uymamaktadır. Bu gerici dış politika, demokratik hak ve özgürlüklerin gaspedilmesi ile atbaşı gitmektedir.

40 bin maden işçisinin ekonomik ve toplumsal haklar için yiğitçe direndiği Türkiye'de tüm barıştan yana olanlar güçlerini birleştirerek Helsinki Nihai Senedinin hayata geçirilmesi, bu ilkeleri uygulamayan gerici - faşist karması MC'nin düşürülüp yerine emekten, barıştan yana bir iktidar kurulması için birlikte savaşmak zorundadırlar. Bu aynı zamanda demokrasi savaşımının da güncel hedefleridir.

Şu herkesin bildiği bir gerçektir ki Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklere saldıran güçlerle, komşularımıza karşı düşmanlık politikası güden, uluslararası gerginliği arttıran güçler aynıdır; bunlar egemen burjuvazi ve politik karargâhı MC'dir. Bu gerçek, barış ve demokrasi savaşımının ayrılmazlığını anlaşılabilir bir somutluğa indirmektedir.

BARIŞ VE İNSAN HAKLARI

Dünya barış işçilerinin barış ve detant yolunda elde ettiği kazanımlar halkların toplumsal, kültürel, ekonomik haklarının geliştirilmesinde önemli etken olmaktadır.

Barış ve detantın pekiştirilmesi ve geri döndürülmez yapılabilmesi için verilen savaşım, toplumsal ilerleme ve insan hakları için verilen savaşımdan ayrı tutulamaz. Bu alanlarda kazanılan her zafer, barış ve detantı biraz daha güçlendirir.

İşte bu nedenle ulusal ve uluslararası tüm barış örgütleri, demokratik özgürlükler ve insan haklarının güvence altına alınması yolunda çaba harcamaktadırlar. Çünkü dünya savaş tehlikesine karşı korunmalıdır. Çünkü insan şeref ve onuruna yaraşır, insan haklarının korunduğu bir dünya ancak böyle kurulabilir. Barışı savunanlar tüm dünya halklarının barış ve güvenliğini sağlamak zorundadırlar. Savaş yalnız insanın yarattığı değerleri mahvetmekle kalmaz, en değerli varlığını, canını da elinden alır.

Bugün dünya barışseverleri silahsızlanma ve barış için, ulusal bağımsızlık, yolunda emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe, yeni - sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı savaşım veriyorlar. Bilimsel tenkolojik ilerlemelerle elde edilen büyük potansiyellerin silahlanma harcamaları için değil, insanlığın sosyo - ekonomik gelişimi için, insan haklarının geliştirilmesi için kullanılmasını istiyorlar.

Dünya barış işçilerinin elde ettiği bir çok kazanıma rağmen insanlığın en doğal haklarını elde etme savaşımı hâlâ sürüyor. Emperyalizm varoldukça da sürecek.

Bugün milyonlarca insan fizik ve moral olarak egemen güçlerin baskısı altında eziliyor. Gezegenimizin yarısı açlık ve beslenme yetersizliğinden kıvranıyor. 100 milyondan fazla işsiz var. Yüz milyonlarca okuma yazma bilmeyen var. Emperyalizmin silahlanma yarışının hızlandırılmasına dayanan ekonomisi enflasyon, gittikçe derinleşen bunalımlar içinde çalkalanırken, milyonlarca insan açlığa ve ölüme terkediliyor.

Günümüzde, emperyalist politika nedeniyle dünyanın sosyalist olmayan yarısında insanlar hâlâ en doğal haklarını elde etmek için savaşıyorlar.

Güney Afrika, Namibia ve Zimbabwe'de insan hakları ırkçı rejimler tarafından çiğneniyor. Arap toprakları hâlâ saldırgan İsrail yönetiminin işgali altında. Yüzbinlerce Filistinli açlığa, susuzluğa terkedilmiş durumda.

Şili'de, Uruguay'da, Nikaragua'da, Bolivya'da, Paraguay'da, Salvador'da, Haiti'de, Guetamala'da ve Brezilya'da insanlık dışı faşist rejimler emperyalizmin hizmetinde, halklarına akla hayale gelmedik işkenceler yapıyorlar. İnsanların sorgusuz - sualsiz öldürülmesi gizlice gömülmesi, insanlık dışı işkenceler günlük olaylar halinde...

Kuzey İrlanda ve Endonezya'da insan haklarından söz etmek olanaksız duruma geldi. Şu anda Endonezya'da 100 bin politik tutuklu bulunuyor. Güney Kore, İran, Türkiye, Bahreyn, Oman, Suudi Arabistan ve Sudan'da demokratik güçler üzerine büyük baskılar var.

İnsan haklarını hiçe sayan, özgürlükleri çiğneyen bu rejimler barış ve uluslararası güvenlik için büyük tehlikedir. Militarizmin güçlendirilmesi ve demokratik hak ve özgürlüklerin çiğnenmesi birbiri ile atbaşı gidiyor kapitalist dünyada...

İnsan haklarının yerlebir edilmesinin başsorumlusu olan emperyalizmin, gerici çabalarını anti-komünizm hamuruyla yoğuruyor. «Soğuk savaş» yöntemlerine başvuruyor.

İnsan hakları ırkçı, sömürgeci, faşist rejimler desteklenerek değil; silahlanma yarışına son vererek, barış ve detant savaşımına etkin bir şekilde katılarak, her ulusun egemenlik ve bağımsızlık haklarına saygı göstererek verilebilir. Milyonlarca insanı açlığa ve ölüme terkederek değil, onlara savaşsız, sömürüsüz bir dünya hazırlayarak verilebilir. Oysa emperyalizmin doğası, insanlığın bu soylu istemlerine aykırıdır. Bu soylu ve haklı istemler, dünya barış güçlerinin ortak savaşımı ile tüm barış güçlerinin ortak savaşımı ile dünyada hayata geçirilebilir. O günler uzak değildir.

dünya gençliğinden

PANAMA'DA ÖĞRENCİ GÖSTERİLERİ

ABD emperyalizmine karşı yıllardan beri sürekli bir savaşımın yürütüldüğü Panama'da son günlerde yeni yeni oyunlar düzenleniyor. ABD ve Panama arasında yapılan bir anlaşma ile Panama kanalının yüzyıl sonunda tamamen Panamalıların egemenliği altına geçmesi kararlaştırıldı.

Panama gençliği de Panama halkının ABD emperyalizmine karşı verdiği savaşıma etkin bir biçimde katılıyor. Bu savaşım sürecinde bir çok saldırılar ve baskılara uğramış ve bir çok ilerici genç katledilmiştir. Geçtiğimiz haftalardan birinde Panama öğrenci liderlerinden Juan Navas'ın öldürülüşünün 11. yıldönümü nedeni ile Panama Öğrenciler Federasyonu gösteriler düzenledi. Bu gösterilerden biri de Amerikan bayrağının indirilip yakıldığı 5 Mayıs alanında yapıldı. 25 bin öğrencinin katıldığı gösteri sırasında ilerici gençler Amerikan emperyalizmini protesto ederek savaşımlarını Panama işçi sınıfının öncülüğünde sonuna dek sürdürmek için and içtiler.

ORTA AMERİKA 1. ÖĞRENCİ FESTİVALİ

Gençlik anti-faşist, anti-emperyalist savaşıma katkısını dünyanın her yerinde sürdürmektedir. Bugün Brezilya, Şili, Uruguay, Paraguay gibi faşist rejimlere karşı savaşım veren ülkeler gençliği bunun etkin örneklerini vermektedir. Bu ülkeler gençlerinin savaşımına destek olabilme ve gençlik örgütleri arasında dayanışmanın gerçekleştirilmesi amacı ile geçtiğimiz Haziran ayı başında Orta Amerika ülkelerinden Honduras'ın Teguci Galpa şehrinde bir festival düzenlendi. Orta Amerika ülkeleri öğrenci temsilcilerinin katıldığı festivalde, bu ülkeler öğrencilerinin sorunları ile bu sorunların çözümünde yapılacak eylem birliği konuları tartışıldı. Ayrıca dünya gençliğinin uluslararası dayanışmasının pekiştirilmesinde büyük önemi olan, Havana'da yapılacak 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin hazırlıkları konusunda ileri adımlar atıldı.

SANATÇILAR BARIŞ SAVAŞIMINDA

Günümüz dünyasında sanatçılar barış savaşımına etkin bir biçimde katılmaktadırlar. Halkların kültür değerlerinin temsilcileri olan sanatçılar, savaş tehlikesini ortadan kaldırmadan, barışı güvence altına almadan kültürün korunup, zenginleştirilemiyeceğini biliyorlar.

1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla ülkemizin ilerici sanatçılarının görüşlerini aldık. Bunlardan ilk üçünü bu sayımızda yayınlıyoruz. Sanatçılarımızın cevaplarını önümüzdeki sayıda vermeye devam edeceğiz.

ORHAN TAYLAN

Barış bütün insanlığın bugüne dek, hele hele son otuz kırk yıl içinde yaşanmış bütün rezilliklere karşı başkaldırısıdır. Faşizmin, katliamın, terörün, işkencenin ve saldırganlığın ve sömürünün hâlâ yaşanabiliyor olmasına karşı başkaldırısıdır. Bu rezillikleri yaşamış olanlar bir daha hiçbir zaman yaşamasın diye, yaşamamış olanlar, hele hele gencecik insanlar ve çocuklar hiçbir zaman tanımasın diyedir.

Barış bütün insanlığın yüreğince ortak bir duyarlığın coşkusudur. Öyle bir ortak duyarlık ki, sözgelimi şövence söylenmiş bir laf karşısında bizler nasıl irkiliyorsak, Amerika'daki ya da Zimbabve'deki insan aynı biçimde irkilecek. Saldırgan ve sömürgen olan düşünce insanları kitlesel olarak öldürecek yeni bombalar tasarladığında o düşünceden hepimiz aynı biçimde tiksineceğiz. İşte bu coşku, tiksinilesi olan her şeyin karşısında, dünyadaki bütün ezilen ve sömürülen insanların ortak bir duyarlıkla, ortak davranma bilincinin hepimizin yüreğine getirdiği coşkudur.

Ne var ki, dünyanın her ülkesinde belli bir miktar insanın bu coşkuyu yüreğinde duyması yetmez. Her ülkede milyonlarca insan bunu öfkeyle duyacak ki, Barış adına yaraşsın. Her ülkedeki gibi bizim ülkemizde de insanlara 'haydi birbirinizi öldürün' diye buyurulduğunda, milyonlarca insan yere tükürecek ki Barış başkaldırı adına yaraşsın.

Öyleyse Barışın çağdaş karakterini milyonlarca insan tanımalı. Bu, bütün halkların bağrında zaten yüzyıllardır yaşayan bir 'savaş istememe' duygusu olsa konuşacak şeyimiz kalmazdı, çünkü bizim halkımız Yemen'inden Çanakkale'sine kadar bu duygusunu en acılı biçimde türküleştirmiş. Ama bu türküler bugünkü başkaldırının gürültüsünü yankılayamaz. Demek ki dünya yüzünden bütün rezillikleri kaldırmak için davrananların sesi, yepyeni, bambaşka türkülerde yankılanmalıdır. Yepyeni bir sinema, yepyeni bir afiş, fotoğraf, şiir, roman, tiyatro ya da türkü olacak ki bu davranışın titreşimleri milyonların yüreğini dolasabilsin. Sendikaların, derneklerin çağrıları ya da bildirileri bilinci kafadan yüreğe indirip onu bir inanç, eylemci bir öfke kılmaya yetmez. Çünkü milyonların yüreğinde çağrılar değil türküler titreşir. Bu nedenlerle, genel olarak sanatın Barış gibi bir olgu ile ilişkisini 'katkı' sözünden değil, doğal bir 'işlev' oluşundan yola çıkarak saptamalıdır karşısındayım. Yani, dalların bir ağaca katkısı nedir diye sorulamaz çünkü, bu, ağacı ağaç yapandır. Kitlesel olan, hele milyonların başkaldırısından sözedilen yerde de teorik olanla ideolojik olan böylesi bir bütünlük içindedir.

ŞÜKRAN KURDAKUL

Tarih boyunca sermayeden yana ekonomistler, toplumbilimciler, tarihçiler gibi sanatçılar da görülmüştür. Bunların tarihin mezarlığında gömülü kimseler olduğunu biliyoruz. Buna karşılık sınıf savaşımında yaratan gücün ideolojisine yandaş olan sanatçılar geleceğin simgesi olmuşlardır.

Günümüzde emekçi sınıfın dünya görüşünü benimseyen sanatçı, yeni bir uygarlığın öncülük bilincidir. Bu uygarlık bilinci ondan insanı en yüce değer olarak tanımasını ister. Bu nedenle bu bilince sahip olan sanatçılar kurtuluş savaşları dışında, barış savaşımının gönüllü erleri olurlar.

ATAOL BEHRAMOĞLU

Savaşın getireceği yıkımlar, çağımızda yeni silahların korkunçluğu oranında insanlığı her zamankinden daha çok tehdit etmektedir. İnsanlığın toptan yokolması anlamını taşıyan bir savaş tehdidine karşı mücadele etmek bütün namuslu insanlar gibi sanatçının da her zamankinden daha çok görevidir. Öte yandan, çağımızın önemli bir olgusu savaş kışkırtıcılarının kimler olduğunun bilimsel olarak kanıtlanmış oluşudur. Sanatçı savaşa karşı tavrını koyarken bu bilimsel verilerden yararlanarak, suçluları da sergilemelidir. Bir başka deyişle çağımızda soyut olarak savaşa karşı çıkmak yetmez. Yapıtlarımızda savaşın nedenlerini gösterebilmeli, ona engel olmanın yollarını hissettirebilmeliyiz.

tepeden tırnağa
silahsızlansak
atomlu atomsuz
silahsızlansak bütün
iklimlerde
ve insanca işlesek yeryüzü
nimetlerini
çoğaltsak onları 1/4
kazırdık açlığın kökünü üç
ayda
dişlerimiz dökülmez olur
kanamaz dişetlerimiz
hele çocuklarımız
keder silinir gözlerinden
eğri büğrü bacakları
doğrulur
iner şiş karınları

NAZIM HİKMET

Huzursuz bir zamanda yaşıyoruz. Yeryüzünde savas isteyecek tek bir ülke yoktur. Oysa ulusları savaş alevlerine iten güçler vardır. İkinci Dünya Savaşının sınırsız yangınından arta kalan küllerin yazarların yüreğini dağlamaması hiç olur mu? Namuslu yazarın insanlığı kendi kendini yok etmeye mahkûm etmek isteyenlerin karşısına dikilmemesi olur mu?

Şolohov

Helsinki Konferansı bize umut vermiştir. Bu umudu gerçeklere dönüştürmek, insanlık ideallerini gerçeklik haline getirmek bize düşmektedir. Eğer bunu gerçekten istiyorsak, onu başarabiliriz. Ve eğer yapabilirsek, dünyamız yaşamaya değer ve artık zorbaların işlerinin iyi gidebilmesi için insanların kırıma uğradığı arena olmayan bir yer olacaktır.

Melina Mercouri

BARIŞ İÇİN ÇALIŞAN SEVGİLİ DOSTLAR

Değişik görüşlere sahip insanların barış sorunlarını özgürce tartışmak için biraraya geleceklerini öğrenmekten mutluyuz. Uluslararası durumda bir yumuşama isteme konusunda onlarla hemfikiriz.

Silahsızlanma, güç yığışımına (dayalı olarak) değil, devletler arasındaki görüşmelerin eseri olmak zorundadır. Halkların birbirlerine ve kendilerinin seçmiş oldukları hükümet biçimlerine karşılıklı olarak saygı göstermesinin barış davasını ilerleteceğini düşünmekteyiz.

Ve bu değerli zenginliğin, barışın herkes arasında sürdürülmesi için, tartışmanın tehdit etmekten yeğ olduğunu düşünmekteyiz.

Herkesin birleşik çabaları sayesinde, barış zihniyetinin savaş zihniyetine üstün geleceğine olan derin inancımızla, değerli dostlar, görüşmelerinizin başarılı olmasını dilemekteyiz.

Henri MATİSSE Pablo PİCASSO

F.G. LORCA

İspanya'nın en büyük ozanlarından Federico Garcia Lorca, kırkbir yıl önce 1936'nın Ağustos'unda Franco'cu faşistler tarafından kurşuna dizilmişti.

Yaşadığı sürece faşizme karşı barış ve özgürlük için emekçilerin halk cephesinin saflarında yer almış ozanı, İspanya halkı yükselen demokrasi ve özgürlük savaşımıyla yaşatıyor. Kırk yıl sonra da olsa heykellerini dikiyor.

Türkiye'de de Lorca'yı, tırmanan faşizme karşı demokrasi ve özgürlük savaşımının utkusuna olan inancımızla anıyoruz.

genç sanatçılar şiir ve öykü yarışmasına KATILIN!

Gazetemiz, ülkemizde gelişmekte olan ilerici sanata katkıda bulunmak, sanat çalışmalarını demokratik savaşımın etkin bir alanı duruumna getirmek ve gençliğin sanata olan ilgisini artırmak amacıyla genç sanatçılara yönelik şiir ve öykü dallarında birer yarışma düzenlemiştir.

Yarışmaya gönderilen ürünler, Seçici Kurulu tarafından derecelendirilecek ve her iki dalda da birinciye 2000 TL., ikinciye 1500 TL., üçüncüye 1000 TL. ödül verilecektir. Ödüller, tarihi sonradan açıklanacak bir törenle dağıtılacaktır.

● Şiir yarışmasının konusu «Barış»tır. Dünya barışını, silâhsızlanmayı, halklararası dostluğu ve anti-emperyalist dayanışmayı konu alacak şiirler yarışmamıza katılabilecektir.

● Şiir yarışmamıza bir sanatçı en fazla üç şiirle katılabilir.

● Öykü yarışmasının konusu ise «Gençliğin Sorunları»dır. İşçi - köylü ve öğrenci gençliğin, toplumsal yaşamın tüm alanında beliren sorunlarını ve bu sorunların çözümlenmesi doğrultusunda verilen savaşımla, konu alan öyküler yarışmamıza katılma hakkını kazanacaktır.

● Gönderilecek ürünler beş kopya olarak gönderilmelidir.

● Şiir ya da öykülerin, daktilo ile yazılma zorunluluğu yoktur. Elle yazılması halinde de yazılar okunaklı olmalı ve çoğaltılırken kopya kâğıdı kullanılmamalıdır.

● Yarışmamıza katılacak sanatçılar isim ve adreslerini açık bir şekilde yazmalıdırlar. Ayrıca, yaş, meslek ve kısa özgeçmişlerini de belirtmelidirler.

● Yarışmaya gönderilecek ürünler hiçbir yerde yayınlanmamış olmalıdır. Gönderilen ürünler geri verilmez, gazetemizde yayınlanabilir. Ayrıca ürünlerin çeşitli yayın organlarında ve gösterilerde yayınlanma hakkı gazetemize aittir.

● Yarışmamıza katılmak isteyen sanatçılar ürünlerini en geç 15 Eylül 1977 tarihinde postaya vermiş olmalıdırlar.

● Bu koşullara uymayan ürünler yarışma dışında bırakılacaktır.

ÖYKÜ SEÇİCİ KURULU	ŞİİR SEÇİCİ KURULU
ADNAN ÖZYALÇINER	CAN YÜCEL
ASIM BEZİRCİ	ATAOL BEHRAMOĞLU
BEKİR YILDIZ	ŞÜKRAN KURDAKUL

ÖZÜR

Gazetemizin geçen sayısında şiir seçiciler kurulundan Şükran Kurdakul'un adı bir teknik hata yüzünden baskıda çıkmamıştır. Düzeltir, özür dileriz.

EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİLERİNİN «4 AYLIK EĞİTİM HAKKI» GERİ ALINAMAZ!

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Kadıköy Semti'nde bir yürüyüş düzenleyen, ilerici yurtsever gençler, Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde devamsızlıktan sınıfta kalan öğrencilerin kazanılmış haklarının geri alınmasını protesto ettiler.

Söğütlüçeşme'den Altıyol'a değin süren yürüyüş boyunca, gerici eğitim sistemi protesto edildi. Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin devamsızlıktan sınıfta kalınmasına sessiz kalınamayacağını haykıran yürüyüş korteji Altıyol'da yapılan konuşmadan sonra and içerek dağıldı.

Bilindiği üzere bir aylık CHP hükümetinin Millî Eğitim Bakanı M. Üstündağ döneminde alınan bir kararla I. MC döneminde faşist saldırılar ve yok olan can güvenliği nedeniyle okullarına gidemeyen öğrencilere öğrenimlerini tamamlayabilme olanağı tanınmıştı. Alınan karara göre Eğitim Enstitülerinde devamsızlıktan sınıfta kalan öğrenciler 4 aylık bir eğitimden geçirilecek, böylece hem eğitimin aksamasının öğrencilerde doldurduğu eksik bilgilenme düzeyi giderilecek, hem de bir yıl yitirmenin önüne geçilmiş olacaktı. Ne var ki II. MC'nin güvenoyu alması ile 4 aylık eğitim uygulamasına karşı çıkması bir oldu. Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde olanlar MC'nin anti-demokratik politikasının açık bir kanıtıdır. 4 aylık eğitim uygulamasına karşı çıkan gerici okul müdürü kendisine başvuran bir öğrenci velisi ile öğrenci temsilcisinin istemlerini reddetmiş, Eğitim Enstitü Yönetmeliği'nin 56. maddesinin uygulanacağını belirtmiştir. 56. maddeye göre zamanında öğrenime devam edemeyen öğrenciler sınıfta kalmaktadır.

VARAN 20 ANTAKYA

VARAN 21 İSKENDERUN

VARAN 22 BAKIRKÖY

İGD ŞUBELERİ AÇILDI

İlerici Gençler Derneği (İGD)'nin Antakya, Bakırköy ve İskenderun Şubeleri açıldı. 1,5 yılda açılan 21 şube ve sırada yasal formalitelerinin tamamlanmasını bekleyen onlarca yeni şube ile İGD canlı, dipdiri bir örgüttür. Bugünlere kolay gelinmemiştir. Zorlu ve kararlı bir savaşım İGD'yi bu aşamaya getirmiştir. Sağdan ve «soldan» yöneltilen saldırıların yoğunluk kazanması, özünde böylesi hızlı bir gelişim sürecinde İGD'nin gerisine düşünülmesindendir.

Ama İGD tüm heybetine karşın büyüklük kompleksine kapılmıyor. Dağları ben yarattım havalarına girmiyor. Gücünü, özverisini gençliğin çıkarlarını sonuna kadar savunmaya, yeni mevziler elde etmeye yöneltiyor. Günümüzün buyruğu UDC'nin oluşumuna gönülden katılıyor. Gençliğin kalıcı ve ilkeli birliğine giden yol ilerici, devrimci gençlik kesimlerinin eylem birliğini kararlılıkla savunuyor. Yolun aydınlık, savaşımın ardıcıl olsun İGD...

KARS BÜROMUZ BOMBALANDI

İlerici Yurtsever Gençlik tüm saldırıları boşa çıkaracak güçtedir

Gazetemiz Kars Bürosu'na bomba atılmış, bombanın neden olduğu patlama ağır maddi zarara yolaçmıştır. Kars Büromuzu gece yarısı, hiç kimsenin bulunmadığı bir saatte bombalayan saldırganlar yakalanamamışlardır (!) Daha önce de bir kaç kez faşist çetelerin saldırılarına hedef olan İ.Y.G. Kars Bürosu'nun varlığına yönelik eylemlerin amacı, Kars Bölgesi'nde ilerici gençlik hareketinin gelişiminden duyulan korkunun ifadesidir. Büromuz'un her iki yanında yeralan MSP ve Ülkü - Bir binalarına bomba atılarak, sorumluluğun ilerici gençlerin üzerine yıkılmak isteminin boşa çıkartılmasından sonra düzenlenen bombalı saldırı olayı gerici - faşist güçlerin suçüstü yakalandığının somut göstergesidir.

Kars Büromuza bomba atılması, İLERİCİ yurtsever GENÇLİK'in başına ilk kez gelmemektedir. Gazetemizin dağıtımından satışına, bayileri korkutmadan, okuyucularımızı döğmeye kadar bir saldırılar zinciri ile İLERİCİ yurtsever GENÇLİK kuşatılmak istenmiştir, isteniyor. I. MC'nin saldırılarını boşa çıkardık, okuyucularımızdandan aldığımız güçle II. MC'nin saldırıları da sonuçsuz kılınacaktır. Gücümüz gücümüzdür.

türkiye gençliğinden kısa haberler

«UDC'NİN ZONGULDAK DUVARINI ÖRECEĞİZ»

DİSK'in 2. MC'nin alaşağı edilmesi ve ileri demokratik Türkiye'nin yolunun açılması için tüm demokratik güçlere yapmış olduğu ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE çağrısı, tüm yurtta olduğu gibi, Zonguldak'ta da 21 demokratik kuruluş tarafından görüşüldü. 13.8.1977 günü yapılan toplantıda UDC çağrısı yanında Maden - İş grevi de görüşüldü ve sonuç olarak ortak bir bildiri yayınladı. Bildiride kısaca şöyle deniliyor:

«Biz, Zonguldak ve ilçelerindeki demokratik kuruluşlar olarak: İşçi sınıfımızın, DİSK'in - gericiliğe, ırkçılığa, emperyalist köleliğe karşı, ikinci faşist karması MC'yi alaşağı etmek için, tüm ulusal demokratik güçlerin birliği ile yükselecek olan ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE çağrısını bütün gücümüzle destekliyor ve katılıyoruz.

TÖB-DER (Zonguldak, Devrek, Bartın, Çaycuma şubeleri), İGD (Çaycuma, Zonguldak şubeleri), İKD (Zonguldak, Çaycuma şubeleri), Tümka - İş (Çaycuma şubesi), TÜTED (Zonguldak şubesi), TMMOB Mimarlar Odası. Maden - İş Krd. Ereğli Temsilciliği, Çağdaş Hukukçular Derneği, Halkevi, Sosyal - İş, Tüs - Der (Zonguldak şubeleri), Halkevi Bartın Subesi, Zonguldak Yüksek Öğrenim Derneği (ZYÖD), TMMOB Maden Mühendisleri Odası, Zonguldak Barosu ve TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası.»

GENÇLİK UDC'YE SES VERİYOR:

KÖPRÜBAŞI GENÇLİK KÜLTÜR DERNEĞİ KONGRE KARARLARI

Günümüzde başını işçi sınıfının çektiği devrimci savaşım ileri boyutlara varmaktadır. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin egemenliğine karşı ulusal demokratik güçlerin eylem birliği somutlaşmaktadır. DİSK'in yaptığı çağrı ve buna yurdun dört bir yanından verilen yanıt bunun göstergesidir. İşte bir örnek:

«Gördes ilçesi Köprübaşı Bucağı Gençlik Kültür Derneği olarak III. olağan kongremizde tümümüz diyoruz ki:

Yaşasın ulusal demokratik güçlerin eylem birliği.»

MANİSA GENÇLİK VE KÜLTÜR DERNEĞİ VE MANİSA HALKEVİ BOMBALANDI

2. MC'nın kurulmasıyla birlikte tüm demokrasiden yana güçlere karşı yöneltilen faşist saldırılar daha da yoğunlaştı. 2. MC'nin gözü dönmüş uşakları faşist komandolar yurt düzeyinde katliamlar sürdürüyor.

Manisa'da da ilerici güçler MC'nin saldırılarıyla karşı karşıya 7.8.1977 Pazar günü saat 21.00 sularında Manisa Gençlik ve Kültür Derneği ve Halkevi binası yakıldı. Dernekteki masa, sandalye gibi eşyaların tümünün yakılmasına, çerçevelerin kırılmasına, madenî eşyaların parçalanmasına, Atatürk büstünün kırılmasına, dernek kitaplığının parçalanıp yakılmasına karşın yetkililer olayın sadece bir sigara izmaritinden ileri geldiğini söylüyorlar. Ancak gelişen olaylar bu saldırının kimler tarafından yapıldığını, o, «sigara izmariti» denen şeyin aslında ne olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Manisa'da olaydan bir gün önce Meslek Lisesi mezunu bir gencin sokak ortasında faşistler tarafından bıçaklanıp hastanelik edilmesi, yine derneğin yakılmasından birkaç saat önce dernek yönetim kurulu üyesi Haşim Demircan'ın faşistlerin saldırısına uğraması, Büyük Ülkü Derneği'nde aralarında Manisa'nın yabancısı birçok kişinin de katıldığı toplantılar yapılması, Manisa sokaklarına «Komünistlere ölüm!» diye histerik sloganların yazılması, olaylara açıkça ışık tutuyor. Fakat tüm bu saldırılar boşuna! İşçi sınıfımız öncülüğündeki UDC 2. MC'yi yıkacak, ileri demokratik bir Türkiye kurulmasının yolları açılacaktır.

MAOCULARIN YENİ BİR SALDIRISI

İlerici yurtsever güçlere saldırıyı günlük görevleri düzeyine indirgeyen maocu faşistler, saldırılar zincirine son halkayı Edirne'de eklediler. Edirne İGD Şubesi'nin Maden - İş'li grevci işçiler için düzenlediği «Dayanışma Gezisi»ni engellemek istediler. Gezi hazırlıklarını sürdüren İGD üyesi gençlere saldırdılar, ikisini yaraladılar.

Grevci işçilerle dayanışmayı provoke edecek kadar gözleri dönen maocu faşistler bir kez daha suç üstü yakalanmışlardır. Rotalarını burjuvaziye göre ayarlayanların emekçi sınıfların çıkarlarından, işçi sınıfının gelişen savaşımından söz etmeye hakları yoktur. Varlıkları ile işçinin emekçinin ekmek, barış, özgürlük savaşımına ayak bağı olanların tez elden yapacakları iş, kendilerine burjuvazinin çöplüğünden daha açık bir yer seçmektir. Emekçi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının önüne burjuvazinin deposundan ödünç aldıkları silahlarla pusu kuranların gidebilecekleri başka bir saf yoktur.

173 ÇOCUK ÖRGÜTÜNÜN ORTAK AÇIKLAMASI

"GÜNEŞ DAİMA PARLASIN„

Sovyetler Birliği'nin Aktek kentinde «Güneş her zaman parlasın» belgisi altında yapılan Uluslararası Çocuk Festivaline katılan 100'ün üzerindeki ülkeden 173 çocuk örgütü festivalden sonra ortak bir açıklama yapmışlardır.

Festival süresince çocuklar bugün çeşitli ülkelerdeki çocukların durumlarının en güncel çözümlerini tartışmışlar ve çocuk haklarının korunması için ortak eylem kararı almışlardır. Çocuklar festival süresince yaptıkları açıklamalarda şunları söylemişlerdir:

«Günümüzde dünya nüfusunun dörtte birini çocuklar oluşturmaktadır. 1,5 milyar çocuğun 10 milyonu beslenme yetersizliği nedeniyle ölüm tehlikesi ile karşı karşıyadır. Okul çağındaki 370 milyon çocuğun yalnızca 115 milyonu okula gidebilmektedir. 40 milyonun üzerinde çocuk ise düşük ücretle çalışmak zorundadır. Çocuk ticareti hâlâ devam etmektedir.»

Çocuk festivalinde yapılan açıklamaların ikinci bölümünde, «sosyalist ülkeler birliğinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin, demokrasi ve toplumsal ilerleme güçlerinin yoğunlaşan çabaları sayesinde barış ve güvenliğin pekiştirilmesi, emperyalist sömürünün her türlü biçiminin ortadan kaldırılması, bağımlılığa, baskıya son verilmesi ve uluslararası planda işbirliğinin oluşturulmasına çalışılmaktadır» denilmiştir. Ancak dünya üzerinde emperyalizmin ve gerici güçlerin henüz belirli bir etkinliğe sahip olduğu, bunların uluslararası yumuşamayı engellemek istedikleri gibi, soğuk savaş yöntemlerini de canlandırmak istediklerinin belirtildiği açıklamada konferansa katılan çocuk ve gençlik örgütleri, sermayenin egemen olduğu ülkelerdeki çocukların hakları ve çıkarları için verilen savaşımla dayanışma içinde olduklarını bildirmişlerdir.

Sosyalist ülkelerdeki çocukların tüm haklarının sağlandığını saptayan konferans aşağıdaki hedefleri gerçekleştirmeyi amaç edinmiştir:

«1 — Avrupa'da ve diğer kıtalarda barışın ve güvenliğin pekiştirilmesi, uluslararası yumuşamanın derinleştirilmesi ve dünya çapında geri dönülmez bir sürece dönüştürülmesi, nükleer silahlar dahil genel ve tam silahsızlanma için tüm barışçı hareketlerin desteklenmesi.

2 — Gelişen kuşakların her türlü aşağılanma biçiminden tamamen arındırılması, düşünsel ve fiziksel gelişimin uyumlu bir biçimde sağlanması, eğitim, dinlenme ve sağlık için çocukların ve gençlerin barış, dostluk, dayanışma, toplumsal ilerleme ve gerçek hümanizm düşünceleri ile yetiştirilmelerinin sağlanması.

3 — Çocuk kuruluşlarının ve okulların, basın yayın araçlarının, edebiyatın ve sanatın, çocukların düşünce yapısında zararlı etkilerde bulunacak denemelerden uzak tutulması, yozlaşmadan kurtarılması militarizm, şiddet ve milliyetçilik gibi insanlık dışı düşüncelere uygun olarak yetiştirilmelerinin engellenmesi.

Bildirinin sonunda, B.M. Genel Kurulunun 1979 yılını çocuk yılı olarak ilân etmesi dikkate alınarak, tüm demokratik ve ilerici güçler, çocukların ve gençlerin haklarını koruma, geliştirme yolunda çaba sarfetmeye çağrılmaktadır. Ayrıca tüm çocuk ve gençlik örgütleri 1978'de Havana'da yapılacak olan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin hazırlık çalışmalarına aktif bir biçimde katılmaya çağrılmıştır.

ÜNİVERSİADE 77 OYUNLARI SOFYA

17 - 18 Ağustos tarihleri arasında Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da ÜNİVERSİADE'77 adı altında dünyanın her yerinden, kapitalist ve sosyalist ülkelerden gelen üniversite öğrencilerinin katıldığı olimpiyat oyunları düzenlenmiştir. Aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 83 ülkeden gelen 4000'in üzerinde sporcu öğrencilerin katıldığı olimpiyat oyunları gazetemiz baskıya verildiği sırada devam ediyordu.

İlk olarak Fransız bir gencin önerisi üzerine 1923 yılında başlayan oyunlar daha sonraları uluslararası bir nitelik kazanarak günümüze kadar sürmüştür. Ancak savaş yıllarına denk gelmesi nedeniyle 1939 ve 1957 yılları arasında yapılamayan oyunlar 1957'den sonra yine sürekli bir şekilde yapılmaya başlamıştır.

Bu yıl da Sofyada yapılmakta olan oyunların niteliği, ilk yapıldığı yıllara oranla büyük ölçüde değişmiştir. Artık yalnızca spor karşılaşmaları yapmayı değil, kapitalist ve sosyalist ülkelerden gelen gençlerin karşılıklı anlayış, işbirliği ve dostluk ilişkilerinin geliştirilmesi yolunda yeni kazanımlar sağlamayı da amaçlamaktadır.

Bu amaçlarla, oyunların gerçekleştirildiği tesislerin yapımı sırasında Bulgaristan üniversitelerinden çok sayıda öğrenci seferber olmuş, Mart ayının başından beri her gün 1000'den fazla üniversite öğrencisi çalışmalara aktif olarak katılmıştır. Bu yılın öğrenci sporları olayının en önemlisi olarak tanımlanan ÜNİVERSİADE'77'de sosyalist ülkeler sporcularının kapitalist ülkeler sporcularına karşı üstünlük sağladıklarını günlük basından izlemekteyiz. Örneğin Küba'lı atletlerden Juantorina 800 metrede dünya rekoru kırmış, bir başka Küba'lı atlet olan Casanas'da 110 metre engellide dünya rekoru kırmıştır.

Buna karşın kapitalist ülkeler sporcularının aynı başarıyı gösteremediği, hele azgelişmiş ülkeler sporcularının, örneğin ülkemiz sporcularının çok başarısız kaldıkları gözlenmiştir. Bu sonuçlar, şu gerçeği açıkça gözlerimiz önüne bir daha sermektedir: Eğitim ve kültürde olduğu gibi sporun da, sporcuların da gelişimi, içinde yaşadıkları ekonomik sistemle dolaysız olarak bağıntılıdır. Özellikle kitle sporuna büyük önem verilen sosyalist ülkelerin başarıları bu anlamda rastlantı değildir.

Amaç olarak sadece spor yarışmalarını değil, aynı zamanda gençliğin uluslararası dayanışmasını, karşılıklı kültürel ilişkiler alışverişini de hedeflediğini belirttiğimiz oyunlar süresince anti - komünist propagandalarla sosyalist ülke gençliğine karşı kışkırtılmak istenen kapitalist ülke gençliği bu propagandaları boşa çıkarmış ve gençliğin uluslararası dayanışmasının en güzel örneklerini vermişlerdir. Oyunlar dışında çeşitli kültürel çalışmaların da gerçekleşeceği ÜNİVERSİADE'77 nin, gençliğin barış içinde birarada varolma ilkesini hayata geçirme yolunda bir adım olacağına inanıyoruz.